

திராவிடநாத்

16 பக்கம்

விலை

இரண்டாண்டு

இலங்கை 15 சதம்

மலையாளம் 12 காசு

மலர் 8

19 2 50

இதழ் 34

அந்தரங்க விஷயம்!

கேள்வி:

இரண்டாண்டுகளாக குடியேற்ற மோல் சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகளை சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகள்தான் நியமிக்கிறார்களா அல்லது மந்திரி சபையின் ஆலோசனைக்குப்பின் நியமிக்கப்படுகிறார்களா?

பதில்:

இதேல்லாச் சர்க்கார் சம்பந்தமான அந்தரங்க விஷயங்கள். இதுபற்றிய விபரங்களை நான் அறிவிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏதுவும் இல்லை!

தேஷ்முக: ரொம்ப சரி! அதுகுல்தான் கர்முடைய நிதி நிலைமை இவ்வளவு கேடுபாடாக, மோசமாக, போய்க்கொண்டிருக்கிறது போலும்!

இந்திய சட்டசபை }
காட்சி }

{ குடேல்லி
{ பிப் 8.

புயல் எழுப்புகிறது!
தகராறு உருவாகிறது!
'போட்டி' பலவாகிறது!
வேதனை! வேதனை!!

உலக அரங்கம்

★ இந்தோ-சீன ★

வாணன்

ரஷ்ய-அமெரிக்கா போட்டிப் போரின், வெட்டுக் காயாக நிற்கிறது, ஆசியாவைச் சேர்ந்த இந்தோ சீன! பிரெஞ்சுப் பிடிபிட்டுக் கொடுத்த இந்தோசீனாவை—விடுதலை வீரன் ஹோசியின் காப்பாற்ற நிதி முன், தனது மக்களுடன்!

ஆசியாவின் பெரிய பாடான சீன—சுவப்பாகிவிட்டது. இந்தோ சீனவும், 'சிவப்பு' நிறம் அடைந்து விடுமோ, என்ற அச்சத்தில் முதலாளித்துவ நாடுகள்—அமெரிக்கா, பிரிட்டன்—இந்தோசீன விடுதலைக் கிளர்ச்சியை, நசுக்க 'சூழ்ச்சிவலை' பின்னுக்கின்றன. விளைவு, ஒரு மன்னனைக் கொண்டே அரசாங்கம் சிருஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கிறது!

ஹோ-சி-மின் தலைமையில் ஒரு அரசாங்கம்; மன்னன் பாவோடாய் தலைமையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இன்னொரு சர்க்கார்!

ஹோ-சி-மின் சர்க்காரை ரஷ்யாவும் சில நாடுகளும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. 'அது சரியல்ல' என்ற உறுமிக்கொண்டு, பாவோடாய் சர்க்காரை, அமெரிக்கா-பிரிட்டன்-பிரான்ஸ் அங்கீகரித்துள்ளது. ஒரே நாடு ஆனால் இரண்டு சர்க்கார்கள்!

ரஷ்ய-அமெரிக்க தகராறு வளர்கிறது. வேதனையான காட்சி! விபரத்தைக் காட்டுகிறது இக்கட்டுரை.

"பிரஞ்சு அரசாங்கம் முன்னாள் மன்னன் பாவோடாயிடம் இந்தோ சீனாவை ஒப்படைத்ததுதான் நியாயம் என்று எண்ணுவதுடன், பாவோடாய் மன்னன் இந்தோசீனக் கம்யூனிஸ்ட்டுகளை ஒழித்து நாட்டில்நிலையான அரசாங்கத்தை நிறுவும் நேரத்தை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது அமெரிக்க அரசாங்கம்!"

29-1-50.

"டாக்டர் ஹோ. சி. மின்னுடைய அரசாங்கத்திற்கே பெருவாரியான மக்களின் ஆதரவு இருப்பதாகச் சோவியத் யூனியன் நம்புகிற காரணத்தால் வியட் நாம் கம்யூனிஸ்ட் அரசாங்கத்தை அங்கீகரிப்பதுடன், அத்துடன் அரசாங்க ரீதியில் தூதுவர்களை மாற்றிக்கொள்ளவும் சோவியத் யூனியன் தீர்மானிக்கிறது."

"தன்காலனி நாட்டில்தான் உண்டாகியபாவோடாய் அரசாங்கத்தை எதிர்த்து நாசவேலைகள் புரியும் கம்யூனிஸ்ட் அரசாங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்தது தவறு என்று பிரான்ஸ் ரஷ்யாவுக்கு அறிவிக்கிறது"

1-2-50.

"இந்தோசீனாவின் சுதந்திரத்திற்கு முதல் எதிரியான டாக்டர் ஹோவின் அரசாங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்வதன்மூலம் ரஷ்ய அரசாங்கம் இந்தோசீனாவில் தன்கையாட்களை அமர்த்திக்கொண்டு தூரக் கிழக்கு ஆசியாவில் ஆதிக்கம்செலுத்தப்பார்க்கிறது. இதை அமெரிக்க அரசாங்கம் பலமாகக் கண்டிப்பதுடன் கூடியசீக்கிரத்தில் உண்மையை அறிந்து உலகநாடுகள் பாவோடாய் அரசாங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்யும் என்று நம்புகிறது."

2-2-50.

"தான் அனுப்பிய கண்டனக்காகி தத்தையும் திருப்பி அனுப்பிவிட்டு வியட் நாம் அரசாங்கத்தை ஆதரிக்க ரஷ்யா முனைந்துவிட்ட காரணத்தால் பிரான்ஸ் தன்னுடைய மாஸ்கோ தூதுவரை திரும்பவும் அழைக்க யோசனை செய்துவருகிறது."

3-2-50.

"பாவோடாய் அரசாங்கத்தை அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் அங்கீகாரம்செய்கிறது."

7-2-50.

சென்ற இரண்டு வாரத்திற்கு உலக அரங்கில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்களை மேற்கண்ட பத்திரிகைகளிலிருந்து நன்றாகக் காண்பிக்கும். இந்தக் கட்டுரை உங்கள் கைக்கு வருவதற்குள்ளேயே இன்னும் பலமாறுதல்கள் ஏற்பட்டுவிடலாம்.

ஒரேநாட்டில் இரண்டு அரசாங்கங்கள்! ஒரு அரசாங்கம் விடுதலை உணர்ச்சியின் உருவம். மற்றொரு பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் சிருஷ்ட இரண்டிற்கும் இடையறாத போது ஒரு அரசாங்கத்திற்கு 'அன்னகாவடி' பரம்பரையினன் தலைவன் மற்றொன்றிற்கு மாநிலம் ஆண்டவன் தலைவன்.

இந்தநிலையில் ரஷ்யா ஒரு அரசாங்கத்தை அங்கீகரித்து விட்டது. அமெரிக்கா, பிரிட்டன் இரண்டு வேறு ஒரு அரசாங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்துவிட்டன. இப்பொழுது யார் அங்கீகாரம் செய்த அரசாங்கம் வியட் நாம் ஆவது?

சர்வதேசிய ரீதியில் இந்த அரசாங்கப்பிரச்சனை பயங்கர உருவத்தோன்றியுள்ளது. இதுவரை முகமாக நடந்துவந்த போராட்டம்

இன்று வெளிப் படைபாகத் தாற்றமளிக்கின்றன. ரஷ்யாவும் மெரிக்காவும் எதிருக்கெதிரான முனையில் நிற்கின்றன. அரசியல் மூலம் தெரிந்தோர் இதன்முடிவப்பற்றிக் கவலை நிறைந்த முகத்தாடு வர்ணிக்கின்றனர். உலகசமய அமைதி சமுதாயத்தைவிட்டு இன்னும் பலகோடி மைல்கள் அப்பால் ஓடிவிட்டது!

*

*

ஆசியாவின் தென்கிழக்குக்கோடி உள்ள இந்தோசீனாவுக்கு வியட்நாம் என்பது புதியபெயர். வியட்நாம் சைனாவின் மாகாணத்திற்குத் தற்குப்பாகத்திலுள்ள காரணத்தால், வியட்-நாம் (நாம்—தெற்கு) என்ற பெயர் இந்தோசீனாவிற்கு வந்தது. இந்திய உபகண்டத்தின்போலவியட்நாமும் புராதனப் பழமையையும், சரித்திரசிறப்பும் வந்தது. இந்தியாவைப்போலப் பிண்டாவது நூற்றாண்டினின்று வியட்நாமில் ஐரோப்பிய வல்லரசுகளின் ஊர்வாயில் விழுந்த வர்கள் வியட்நாமியர்கள். அதன் பலனாகத் தொன்பதாவது நூற்றாண்டினின்று வியட்நாமில் இந்தோசீன பூராவும் பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் வசமாயிற்று. தனித்திருந்தவர்களை ஆளும் ஐரோப்பிய சீமான்களுக்காகவே வியட்நாமிய உழைத்தார்கள். அவர்களுடைய செல்வம் பிரஞ்சுப் பிரபுக்களுக்கு ஊனிக்கையாக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய இரத்தம் வெள்ளை முதலிகளுக்காகச் சிந்தப்பட்டது. பிரஞ்சுக்காரர்கள் சுரண்டல் வேலை யத் தங்குத்தடையின்றிச் செய்து வந்தனர்.

சரித்திர முறைப்படி அங்கும் வியட்நாம் போராட்டம் ஆரம்பியது. 1920-லிருந்து விடுதலைக்கான வேகமாகப்போவ ஆரம்பித்தது. பிரஞ்சுக்காரர்களின் துப்பாக்கி முனைகள் தீவிரமாக வேலை செய்தன. கட்டுப்பாடான முறையில் போராட்டங்கள் நடைபெறாததால், ஆரம்பகாலங்களில் விடுதலைப் போராட்டங்கள் நசுக்கப்பட்டன. இன்னும் நாளடைவில் உரிமை வர்க்க நாடுகளும் பரவியது. 1935-ம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் ஸ்தாவிதமான தேசிய இயக்கங்கள் எழுந்து வந்தன. அவைகளை ஒழிக்க

முதல்படியாக மக்களின் தலைவர்களை எல்லோரையும் தேசப்பிரஷ்டம் செய்தது. பிரஞ்சு அரசாங்கம்! ஆனால் என்ன செய்தபோதிலும் உரிமை வேட்கையைத் தடுக்க ஆளும் வர்க்கத்தால் முடியுமா? மக்கள் போராட்டம் தலைவர்கள் அப்புறப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் இன்னும் தீவிரமாக வலுத்தது. பிரஞ்சு வல்லரசு மக்களை அடக்குவதில் துருப்பு களை உபயோகப்படுத்தியது. போராட்டங்கள் யாவும் அடக்கப்பட்டன. பிரஞ்சு தனிபடியை இன்னும் அதிகமாக இறுக்கி, வியட்நாம் முதலாளிகளின் துணையுடன்காடுவதும் பாதுகாப்புச் சன்யங்களை வைத்துக்கொண்டது. அப்பொழுது வியட்நாமில் ஏழையும் அறியாமையும் தான் மக்களின் சொத்து. அவர்கள் வாழ்க்கையில் இன்பம் தேவை என்று கூட உணரமுடியாத படி துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருந்தனர். இரண்டரைக்கோடி மக்கள் வாழும் வியட்நாமில் நூற்றுக்குப்பத்தினேந்து பேரேபடித்திருந்தனர். வியட்நாமின் முக்கிய விளைபொருள்கள் அரிசியும் ரப்பரும் தான். 1937-ம் ஆண்டு இறுதியில் வியட்நாமின் அரிசி உற்பத்தி இரண்டரை லட்சம் மெட்ரிக்டன் களைத்தாண்டியது. ஆனால் உற்பத்தியாக்கப்பட்ட உணவு நாட்டுமக்களுக்கு பரிமாறப்படவில்லை. பிரான்சுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது! இந்தச் சரண்டல் வேலைக்கு உதவி செய்ய இந்தோசீனாவில் “இந்தோசீனா பாங்க்” என்ற நாணய செலாவணி ஸ்தாபனம் பிரஞ்சுக்காரர்களால் நிரமாணிக்கப்பட்டது. அரிசி வியாபாரத்தில் மாத்திரம் இந்தோசீனா பாங்கின் வருடலாபம் சுமார் நூற்றுப்பத்துக்கோடி பிராங்குகளாகும். தென்கிழக்கு ஆசியாவில் உற்பத்தியாகும் ரப்பரில் பெரியதொரு பாகம் இந்தோசீனாவிலேயே உற்பத்தியாகிறதாம். இதைத்தவிர நிலக்கரி, சுயம், தாதுநாகம் முதலிய உலோகப் பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. இந்தோசீன காடுகளில் கிடைக்கும் மர எண்ணெய்கள் லவங்கம், இஞ்சி முதலிய இயற்கைவிளைச்சல்கள் ஏராளம்.

இவ்வளவு செல்வங்கள் இருந்த போதிலும், விளைந்த பொருளைத் தன் நாட்டிற்குக் கொண்டு போனதைத் தவிர, பிரஞ்சு அரசாங்கம் வியட்நாமிற்கு எந்தவித உதவியும்

செய்யவில்லை. இந்த நிலைமல்தான் கடந்த உலகப்போர் உண்டானது.

உலகப்போர் வியட்நாமின் சரித்திரத்தையே மாற்றிவிட்டது. உறங்கிக்கிடந்த வியட்நாமியரைத் தட்டியெழுப்பியது. இலாபம் வந்தவரை கரணடிக்கொண்டிருந்த பிரஞ்சு எகாதிபத்தியம் ஐரோப்பிய போரரங்கத்தில் தோல்வியுற்று ஹிட்லரின் கையில் சிக்கியது. மக்களோ, அறியாமையிலும் வறுமையிலும் உழல்கின்றனர். பிரான்ஸ் வீழ்ந்ததினால், வியட்நாமை ஆண்டுவந்த பிரஞ்சுக்காரர்கள் தங்குவிட்டப்போல் மக்களைத் தாண்டித்த ஆரம்பித்தார்கள். உள்நாட்டிலே முதலாளிகளின் அட்டகாசம் வேறு! இதோடு ஜப்பானியரின் ஆக்கிரமிப்பும் ஆரம்பமானது. ஜப்பானியர்களை எதிர்த்து போரிடப் பிரஞ்சு அரசாங்கம் சக்தியற்றுக்கிடந்தது, முன்னமேயே வலிவிழந்த பாரியாக்கப்பட்ட மக்கள் இன்னும் தேசிய உணர்ச்சியை மாதிரம் இழந்துவிடவில்லை. தங்களுடைய சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றக் கொரில்லாப் படையை அமைத்துக் கடும்போரிட்டனர். தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்ட வியட்நாம் தலைவர்கள் சண்டைச் சமயத்தில் திரும்பவும் நாடு திரும்பினர். அவர்கள் தலைமையில் ஜப்பானிய எதிர்ப்புப் போர் நடைபெற்றது.

உலக யுத்தம் முடிவடைந்தது. ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்ட கதிக்கு ஆளான பிரான்ஸ் மட்டும் வியட்நாமின் சுதந்திரக் கோரிக்கையை வலிவிழந்து எப்படிச் சமாளிக்கும?

ஐந்தாண்டுகள், எதிர்ப்புடன் போரிட்டு நாட்டிற்கு அப்பல்லாயிரக்கணக்கான வாலிபர்கள் பலிகொடுக்கப்பட்ட பின்னர் ஆகஸ்ட் 1945-ல் வியட்நாம் குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ‘அடிமைப்பாட்டுக் கிடந்தோர் அரசு அமைத்துக்கொள்வது’ என்று பிரஞ்சு அரசாங்கம் சிறியது—கோபக்கனலைக் கக்கியது! ஆனால், முகிழ்த்த புதிய குடியரசு தன்வேலைபைக் கவனிக்கத் தொடங்கியது. அதற்குத் தலைவர் டாக்டர் ஹோ. சி. மின். டாக்டர் ஹோ பிரான்ஸ் நாட்டிலேயே சென்று வியட்நாமின் சுதந்திரத்திற்காகப் போட்டவர். மாஸ்கோவில் சென்று கம்யூனிசப்பயிற்சி பெற்றவர். சீன

விடுதலை வீரர், சன்யாட்செனிடம் "புரட்சிக்கீதம்" கற்றுக்கொண்டவர் பழுத்த அரசியல் தந்திரக்காரர். அவருடைய தலைமையில்தான் வியட்நாம் குடியரசு ஆரம்பமாகியது.

புதிய குடியரசுக்கு இருந்த வேலை அளவிடமுடியாதது. ஜப்பானியரால் அழிக்கப்பட்ட பாலங்கள், எரிக்கப்பட்ட வீடுகள், பாலைவனமாக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள், முதலியவையெல்லாம் புதுப்பிக்கவேண்டியிருந்தது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய அணைக்கட்டுகள் பல கட்டவேண்டியிருந்தன. இதோடுகூடப்போல நெற்பயிர்கள் பாந்துகிடக்கும் வியட்நாமிலேயே, ஜப்பானியரின் ஆகிக் கத்தால் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. சுமார் இருபது லட்சம் வியட்நாமியர் இறந்தனர். இவ்வளவு இடுக்கனகள் நிறைந்த நேரத்தில்தான் குடியரசு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, டாக்டர் ஹோவின் அரசாங்கம் நாட்டில் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது.

ஆனால் பிரஞ்சு அரசாங்கம் டாக்டர் ஹோவின் அரசை ஒத்துக் கொள்ள மறுத்தது. போர்ப் படைகளை அனுப்பி வியட்நாமை மறுபடியும் தன்னைக்குள் கொண்டு வரவேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டது. இந்த முயற்சியை ஜனநாயகத்தைப்பற்றி வானளாவப்பேசும் பிரிட்டன் ஒத்துக்கொண்டது! சண்டை முடிந்த ஒரு மாதங்களுக்கெல்லாமே பிரிட்டன் சைன்யங்களும் பிரிட்டிஷாரின் கீழிருந்த இந்திய சைன்யங்களும் பிரஞ்சு அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்ய வியட்நாமில்வந்திருக்கின. வியட்நாமியருக்கும், பிரஞ்சு பிரிட்டிஷா துருப்புக்களுக்கும் தீவிரமான போர். இந்தப்போரில் 1946 ஜனவரி முடிவதற்குள் சுமார் ஒரு லட்சம் வியட்நாமியர் வீரமரணம் அடைந்தனர்! வியட்நாமியர்களுக்கு பெரும் ஆயுதங்கள் எதுவும் கிடையாது. ஜப்பானியரிடமிருந்துபறித்த துப்பாக்கிகள், வில், அம்பு, சுட்டி, வாள் இவைகளே ஆயுதங்கள். இருந்தபோதிலும் அவர்கள் உள்ளத்திலே உணர்ச்சி இருந்தது—தேரீயமிருந்தது. தங்கள் நாட்டைக் காப்பதற்கு இரத்தத்தைக் கடல் போலக்கொட்டினார்கள்! எலும்புகள் வியட்நாப் படைகளிடையே உயரமாகக் குவிக்கப்பட்டன! ஹோசியின் கொஞ்சங்கூட அஞ்சவில்லை. அரசி

யல் ஆளுடம் தெரிந்த காரணத்தால் எவ்வளவு பலம்வாய்ந்த பிரஞ்சு சைன்யத்தையும் விடுதலை வேட்கை கொண்ட மக்களவைத்துக்கொண்டு ஒழிக்கமுடியும் என்ற தேரீயத் தோடு போரை நடத்தினார்.

தங்கள் போர்முறை வெற்றியைத் தராது என்பதைக் கண்டுகொண்ட பிரஞ்சு அரசாங்கம் 1946, மார்ச்சு, 6-ந்தேதி டாக்டர் ஹோவடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்கு வந்தது. அதன் படி கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் ஏற்பட்டன.

"பிரஞ்சுக்காரர்கள் பிடித்திருந்த கொச்சின் சைனா பிரஞ்சு அரசாங்கத்திடமே இருக்கும்.

இருபக்கமும் போரை நிறுத்த வேண்டும். அமைதியுண்டானபிறகு பொதுவாக்கெடுப்பு மூலம் வியட்நாமுடன் கொச்சின் சைனாவைச் சேர்ப்பதா இல்லையா என்று முடிவு செய்யப்படும்.

மறுபடியும் ஒருகூட்டு மகாட்டை கூட்டி அதில் வியட்நாமின் முந்திய அரசியலமைப்பையும் மற்ற வெளி நாட்டுத்தொடர்புகளையும் முடிவு செய்யவேண்டும்."

இந்த உடன்பாட்டுக்குப் பிறகு தான் இந்தோசினாவில் அமைதி தோன்ற ஆரம்பித்தது. வீரத்தோடு போர்புரிந்து வெற்றிகண்ட வியட்நாமியருக்கு ஏராளமான பொறுப்பு ஏற்பட்டது. பஞ்சம் அவர்களைப் பயமுறுத்தியது. உணவுப் பிரச்சனைக்கு குடியரசு அரசாங்கம் முதலிடம் அளித்தது. நாடெங்கும் ஜப்பானியர் அழித்துவிட்டுப்போன அணைக்கட்டுகள் திரும்பவும் கட்டப்பட்டன. அழிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள், புதுப்பிக்கப்பட்டன. சங்களுக்கீழ்ப்பட்ட மகத்தான பொறுப்பையுணர்ந்த வியட்நாம் வாலிபர்கள் நாடெங்கும் பொதுப்பணியில் ஈடுபட்டனர். நாட்டின் அறியாமையைப் போக்குவதில் அவர்கள் உழைப்பு ஆச்சரியம் தரத்தக்க வகையில் பலனைக்கொடுத்தது. குடியரசு ஏற்பட்ட ஓராண்டுக்குள்ளேயே வியட்நாமில் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் தொகை நூற்றுக்கு பதினைந்தாகக் குறைக்கப்பெற்றது. ஓராண்டுக்குள் 60,000 பள்ளி வகுப்புகள் நடத்தினர் விடுதலை வீரர்கள். சுமார் 80,000 ஆசிரியர்கள் தங்கள் உழைப்

பைத் தேசத்திற்காக அர்ப்பணித்தனர், மற்றும் ஒவ்வொரு துறையிலும் உணர்ச்சியுடன் ஒத்துழைத்தனர். வியட்நாமியர்கள். நாடெங்கு புத்துணர்ச்சி பரவியது.

ஆனால் இந்தநிலையை வளரவிட பிரஞ்சு அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. அது குடியரசுடன் சமாதான செய்துகொண்டதிற்குக் காரண இதுதான். சமாதானமலர் ஏற்றி இடைக்காலத்தில் பிரஞ்சுத்தரும் களைச் சரிவரப்பயிற்சி கொடுப்பதன் மீதும் பல துருப்புக்களை பிராஸிஸிருந்து வரவழைப்பதற்கு ஆகவே இந்த எண்ணம் ஈட்டி மறுநிமிஷமே ஏதோ காரணங்களைக்கூறிக்கொண்டு குடியரசு அரசாங்கத்தைத் தாக்கிய பிரஞ்சு அரசாங்கம், டாக்டர் ஹோவும் தந்திரம் தெரிந்தவரானே! அவரும் இந்த நிலை எதிர் பார்த்துத் தன் படைகளை பெருக்கவைத்திருந்தார், ஆகவே 45-ல் நடந்த போரை விடக் கடுமையான முறையில் போர் ஆரம்பித்தது மறுபடியும் வியட்நாம் குழப்பத்தில் முழுகியது.

1947-அக்டோபர் முதல் மறுபடியும் போர். பிரஞ்சு அரசாங்கத்தினுட்புகளின் எண்ணிக்கை 20,000-த்திற்கும் மேல். அவர்களுக்கு மார்ஷல் திட்டப்படி அடிரிக்கா உதவும் முதல் தரமான ஆயுதங்கள்; பிரங்கிகள்; ஆகாய விமானங்கள் எல்லாம் துணையாக கிண்டின.

மற்றோர் பக்கத்தில் சுரண்டப்படும் கூட்டம். அந்த உணர்ச்சியில் உருவங்கள் தங்கள் உயிரைப் பாயாக வைக்கின்றன. அவர்களுக்கு முதல் தரமான ஆயுதங்கள் கிடையாது. கடைசியாக கிடைத்த செதிப்படி வியட்நாம் குடியரசின் போர்ப்படைகளின் எண்ணிக்கை 150,000-த்தை தாண்டுகிறது இவர்களுக்கு பின்னால் வியட்நா முழுவதிலே ஒரு முகமாக அணி குத்து நிற்கிறது.

இப்படி ஆளும் வர்க்கத்திற்கு அடிமைப்பட்ட வர்க்கத்திற்கு போராட்டம் ஆரம்பமானது.

போரை நடத்தும் போதே பிரஞ்சுக்காரர்கள் கொச்சின் சைனா

(13 ம் பக்கம் பார்க்க)

[கருத்தில்பட்ட காட்சி]

பாங்கர் பணம் பெருத்தான்

(1)

சோபாவிலே சாய்ந்துகொண்டு சோக பிம்பமாக இருக்கிறார் பணம்பெருத்தான் செட்டியார். மனைவி மங்கம்மா, 'நாலாவது முறையாக 'வல்லி'ங்களா, சாப்பிட' என்று வருத்தத்தோடு அழைக்கிறாள்!]

- ஏதடா, இது! பெரிய தொல்பாயிடுச்சு.....வயித்தைப் பச்சா நான் சாப்பிடறேன். நீக்கு ஏன், அப்படி அலர்றே!

- கடியாரத்தைப் பாருங்க...மணி 12 ஆயிடுச்சே...

- ஆனா...? இந்தா பாரு, வீணா என்னை தொந்தரவுணதே. வேணும்னா, நான் வந்து பிடிறேன்.....போ.

- யோசனை பண்ணாராம்! அப்ளத்தக் கோட்டையைப் பிடிச்சுப் போறீங்களோ!

- ஆமாம்! அதுதான் வாழ்வுமகமா, பொழுது விடிஞ்சு, முது போறவரைக்கும்!

[கணக்கர் அம்மாஞ்சி வந்து, கையை கட்டிக்கொண்டு நிற்கிறார்.]

- யாரய்யா, அது! ஏன், வந்து மெ நிற்கிறே? வாயிலே என்னுண்ணா இருக்குது? என்னய்யா.....வ தானா அவன்?

- யாருங்க...?

- உங்க பாட்டன் சேச்சே, னோட மாரடிக்கிறதை விட, னாந்து அழலாமயா...கொஞ்சங் பொறுப்பில்லாத ஆளுக! 'ஆடிடர்' என்னுசொன்னான்...

- அவரு.....

- 'போய்ப் பார்த்தேன். வீட் இல்லிங்க...' அதானே சொல் போறே. எனக்குத் தெரியுமே...

- இல்லிங்க! ஐயாவாப் பார்க் மருங்க. ஏதோ, இரகசியம்

பேசணுமாம். வந்து, பாங்கிக் கணக்கிலே.....

ப:- கணக்கிலே.....

க:- பெரிய தொகையா துண்டு வீழும்.....மில் கணக்கிலே சில இடங்கள் புரியலிங்களாம்.....

ப:- ஏன், நீ எதுக்குப்போனியாம் எடுத்துச் சொல்லறதுதானே.....

க:- சொன்னேங்க.....செலவினம் எல்லாம் தெரியுது. வரவு வகையறா ஒண்ணும் குறிக்கலிங்களே.....

[வெளியிலே கார் வந்து நிற்கும் சப்தம் கேட்கிறது.]

ப:- யார் அது வர்றா, பாரும்! காலேஜ் கமிட்டியாளுகளாயிருந்தா ஐயா இல்லேண்ணு சொல்லும்!

க:- (திரும்பிவந்து) அவங்க இல் லீங்க.....வக்கீல்வரதராஜயங்கார்

ப:- வந்துவிட்டாரா? என்னஎழவு ஓலை வருதோ!

[வக்கீல் வருகிறார் வாயற் படி தாண்டி]

வாங்க...வாங்க...நான்குடவா ணும்னு, இப்பத்தான் நினைச் சேன். நீங்களை, வந்துட்டங்க! உட்காருங்க.....இந்தாய்யா கணக்கப்பிள்ளை, அந்த 'பாணை' போடும்!

வ:- பரவாயில்லிங்க.....ஏன், என்னமோபோல இருக்காப்பலே இருக்கே!

ப:- அதெல்லாம் ஒண்ணுமில் லீங்க.....சாப்பாடு ஆயிடுச்சங் களா!

வ:- ஆகா! அதெல்லாம், பத்து மணிக்கு முடிஞ்சுடுச்சு.....நீங்க, கிராமத்துக்குப் போயிருப்பீங்கன் னுல்லே நினைச்சேன்!

ப:- போகணும்! ஆனா, எங்கே போக முடியறது? அது சரி. என்ன ஆச்சங்க 'கேஸ்'!

வ:- 'வாய்தா' போட்டிருக்கான்,

அடுத்தவாரம்! சப்-இன்ஸ்பெக்ட ரைப்பார்த்தேன்.....செட்டியார் உங்களைப் பார்க்கணும்னா, கொஞ் சம் வரீங்களாண்டி கேட்டேன்... அவன் சீர்றான் எனக்கென்னுங்க அவருகிட்டவேலை, அப்படிங்கிறான்.

ப:- அதுக்கும் ஒரு ஏற்பாடுசெஞ் சுட்டு வந்திருக்கேன். "பெரிய தொகை" கேட்பான்போலேயிருக்கு அதுக்குத்தான், அடிப்பிடம் போட றான்!

ப:- ரொம்ப மோசமாப்போயிட் டுங்க, அரசாங்கம். வெள்ளையன் காலத்திலே, சப்-இன்ஸ்பெக்டர்னா, என்கால், தூசுமாதிரி! இப்ப,பாருங் களேன், என்கிட்டேயே 'இலஞ்சம்' வாங்கப் பார்க்கறானுகளே!

வ:- என்ன செய்யறது செட்டி யார்வாள்! 'கேஸ்' அப்படியல்ல இருக்கு, கையுட களவுமாவேறே பிடிச்சுட்டான். திருட்டுத்தன்மா வெளிநாட்டுக்குப் பொருள் அனுப்ப றது ரொம்ப ஆபத்தான 'கேஸ்'ச்சே.....

ப:- பிடிச்சா... நர்பகிட்டேவந்து சொல்றது. அல்லது தெரியப்படுத்து றது. நான், சவனிச்சக்க மாட் டேனா? அதுக்குள்ளே, இவனைப் போய்யாய்யா 'கேசு' பதிவு செய் யு சொன்னாங்க... சேச்சே, கொஞ் சங்கூட மட்டுமரியாடை தெரியாத பச்சங்களை வார ஆபீசாயிட் டாங்க. சபா ஜம்மா! சபா ஜம்ம்.

என்னமோ நினைச்சுகிட்டான் என்ன. தவறு விட்டுக் கிள்ளுக் கிரையிலே நான்! எத்தனை சவர் னாரு, இந்த விட்டுக்கு வந்திருப் பாங்க தெரியுமா...அதான் உங்க ளுக்குத் தெரியுமே. எனக்கு 'சர்' பட்டம் வந்த போ, கலெக்டர் வந் தான். ஐயாவைப் பாக்கணும்னு சொல்லியனுப்பிச்சான். முடியா துன்னு சொல்லச் சொன்னேன். காலையிலே வந்தான் மத்தியானம் வரையிலே வெளியிலே காத்துக் கிடந்தான்... அது, அந்தக் காலம்!

இப்பதான் என்னு, குடியா முழு கிப் போயிடுச்சு! பார்த்துக்கிறேன் ஒரு கை!

வ:- இதிலே, நீங்க ஆத்திரப்படக் கூடாது. நம்ப பேருகான் கெட்டு ம். நயமா, அவனைச்சரிக்கட்டுறது தான் நல்லது!

ப:- அவனுக்கு யாருங்கொண்டு போய் ஐயாயிரமும், பத்தாயிரமும் அழுவாங்க.....! அதை, வச்சு, இந்த உலகத்தையே வாங்கிப்பிட லாம்.....டேய்! யாரு அங்கே, காரை எடுக்கச் சொல்லு!

(இருவரும் கிளப்புக்கின்றனர். இருவரையும், வெவ்வேறு திசை நோக்கிப் புறப்படு கின்றனர்.)

—2—

[சாய்வு நாற்காலியிலமர்ந்து கொண்டு பத்திரிகையைப் படித் துக்கொண்டிருக்கிறார்— இல்லை! — பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார் சந்திரப்ப முதலியார், சமீபத்தில் காங்கிரஸ்காரரானவர், சிலதினங் களுக்குமுன் தான் பொதுக்கூட் டத்தில் பேசியது, வந்திருக்கிறதா, என்று பார்க்க!

[உள்ளூர் 'தியாகி' தேசிங்கு, துழைகிறார், தான் வருவதைக் கூறுவதுபோல 'பாடா' செருப் பைத் தேய்த்துக்கொண்டு!]

ச:- யாரது? ஒஹோ.....நியா வாய்யா, என்ன விசேஷம்....எங்கே இப்படி.

தே:- நமஸ்காரங்க...சும்மாபார்த் துட்டுப்போகலாம்னு வந்தேன். சேஷமந்தானுங்களே!

ச:- அதுக்கென்ன குறைச்சல். இருக்கிறேன். இன்னும் உயிர்தான் போகலே!

தே:- என்னங்க...உங்கபெயரைச் சொன்னா ஊரெல்லாம்வாயை மூடுது நீங்களே இப்படிச் சொன்னா.....

ச:- ஊருக்கென்ன தெரியும்,என் மனசுல்லே உதைச்சுக்குது! என் னமோ நீங்களளாம் சொன்னீங் களேன்னுதான் சேர்ந்தேன்..... மாதம் ஒண்ணு இரண்டா, ஐஞ்சு, ஆறு, ஆச்சு! ஆறு, என்ன காரியம் முடிஞ்சது. நகர காங்கிரஸ் கமிட் டித்தலைவர் ஆயிட்டேன்.....எல்லா

ரும் சேர்ந்து என்னைத் தள்ளிட்டிங்க கிணத்திலே!

தே:- இதென்னங்க, நீங்களா இப் படிப்பேசறது. நேற்றுக்கூட, அவர் கிட்ட பேசிக்கொண்டிருந்தோம். என்னு, சந்தோஷப்பட்டாரு, உங்க பேரைச்சொல்லி.....நல்லவருந்து, நல்லவருந்துன்னு.....கிணைச்சபோ தெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டேயிருந் தாங்க!

ச:- யாரு? எம். எல். ஏ. எத்தப் பிள்ளையா!

தே:- அவரு இல்லிங்க.....நம்ப மந்திரியிலே ஸ்ரீமான்.....அவரு தான்.

ச:- அவரா, என்ன சொன்னாரு.

தே:- போனவாரம் நம்ப ஊருக்கு வந்தப்ப, நீங்க கொடுக்கலே ஒரு "பார்ட்டி" அதைப்பத்திதாங்க,அவ வளவு சந்தோஷப்பட்டாருங்க!

ச:-தேசிங்கு, நான் சொன்னா நம்பமாட்டே. மொத்தம் எவ்வளவு செலவு தெரியுமோ 1700 ரூபாய்...

அது கிடக்கு பணம். பணமா பெரிசு! தேசத்தை ஆளற, அவங்க ளுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம்,தொல்லை! ஏதோ ஒருநாளைக்காவது, அவங்க பணசு, துளி குளிரந்தா சரி. அது தாங்க நமக்குப் பெரிசு!

தே:- நீங்க சொல்றது நூற்றிலே ஒரு வார்த்தைங்க! பணம் என்னுங்க இன்னைக்குவரும், நாளைக்குபோகும். இதுபோல தேசசேவை, என்னைக் கும் நீடிச்சு நிற்கும்.....இல்லிங் களா?

ச:- ஆமாமாம்! அப்புறம், நீதா வது சொன்னீயா, நம்மைப்பற்றி!

தே:- சொல்லாமலா இருப்பேன். சொன்னேன். எங்க ஜில்லாவிலே பெரியபணக்காரரு.....எழைசன் னுவே, மனசு ரொம்ப இளகும்.... கோயில்கள் எத்தனையோ கட்டிருக் கிறார்.....இன்னும் கட்டப்போறார். காங்கிரசிலே சேர்ந்தது இப்பதான், என்றாலும் அவரு எப்பவுமே காங் கிரஸ்காரர்தான்....

ச:- அட, அது கிடக்கட்டு மய்யா. நம்ப இன்கம்டாக்ஸ், விஷ யமா, சொல்லச் சொன்னேனே சொன்னீரான்னு கேட்டேன்.....

தே:- சொன்னேங்க.....

ச:- நீர் பலே ஆளாச்சே! எங்கே மறந்துட்டீரோன்னு நினைச்சேன்...

தே:- சொன்னேன். சொல்றேன் மந்திரிகிட்டே அப்படின்னாரு!

ச:- மந்திரிகிட்டே சொல்றேன் னரா. யாரு? மந்திரியா.....

தே:- இல்லிங்க...நம்ப எம்.எல்.ஏ. எத்தப்பிள்ளை தான்!

ச:- ஒஹோ. நீ, இவருகிட்டே தான் சொன்னீயா.....

தே:- நானேசொல்வேங்க. நானும் அவரும், "ஆகஸ்டு புரட்சி"யிலே ஒரே ஜெயிலிலே இருந்தோமுங்க! இருந்தாலும், என்னைவிட ஒரு எம். எல். ஏ. சொல்றதிலேதானுங்க Effect!

ச:- என்ன எழுவோ! அவரு எம். எல். ஏ. என்ன சொன்னாரு?

தே:- உங்களை வந்து, சிக்கிரம்ச் திக்கிறேன்னாருங்க.....

ப:- ஏன்?

தே:- சும்மா ஏதாவது, இருக்கும்.

ச:- என்னமோ, எனக்கு ஒன் னும் பிடிக்கலை! என்னய்யா..... நானும் காங்கிரஸ்காரன். அதுவும் ஒரு நகரகாங்கிரஸ் தலைவன்...அவ ரும் நம்ம கட்சி. கட்சிக்காரங் களுக்கு சவுகரியம் செய்துகொடுக்க லேன்னு, கட்சியாவது, கத்தரிக் காயாவது!

அப்ப, நான் ஜஸ்டிஸ் கட்சியிலே இருக்கறப்ப 'ஊம்'னா போதும், என் னென்ன நடக்கும் தெரியுமா! மந்திரியாவந்துட்டா போதுமா? மனுஷ, தராதரம் தெரியணும்...குறைகளைத் தீர்த்துவைக்கணும்.....அதுக்கெல் லாம் ராஜகளை இருக்கணும். இப்ப இருக்கிறதுக கிட்டே எங்கேயிருக் குது அது? ஒரே பிரேத களைதான்!

தே:- நீங்களே இப்படிப் பேச லாங்களா. எல்லாம் கவனிக்காமலா போவாங்க. நமக்கும் வேளைவ வேண்டாங்களா?

ச:- என்னய்யா வேளை! எல்லாம், நம்பகையிலேதானேய்யா...இத்தனை நாளேச்சே. 'ஸ்மக்லிங்' கேஸ் தவிர, வேறு எதிலேயாவது, என்னு பண் கிடைச்சிருக்கு...இல்லை நான்தான் கேட்கிறேன்!

[வெளியில் கார்வந்து நிற் பது. பேச்சை முதலியார்

வாள் முடிக்கவில்லை. எட்டிப் பார்க்கிறார். பணம் பெருத்தான் வருகிறார்...]

வாங்க! வாங்க! எது, இவ்வளவு நாம் உட்காருங்க...

ப:- செளக்கியந்தானே!

ச:- அவன் கிருபையிலே ஒண்ணும் குறைவில்லை.....

[பணம் பெருத்தான் தேசிகனைப் பார்க்கிறார்...]

ப:- இது...

ச:- நம்ப தேசிகு. காங்கிரஸ் யூகி. தெரியும்தான் நினைக்கிறேன்...

ப:- தெரியும். மறந்துட்டேன். எங்கேங்க, எவ்வளவோ தொல்லை மனுஷனை ஆட்டறப்போ. நேதாம்பாத்தவங்கனையே இன்னுக்கு நாயகம் இல்லீங்களே! இப்ப என்ன செய்துண்டு இருக்கார்?

ச:- தேச சேவைதான்...

ப:- ஊம்.....அப்புறம், மில்லெல்லாம் நல்லா நடக்குதுங்களா? 'கேஸ்' எப்படியிருக்கு?

ச:- 'கேஸ்' முடிஞ்சுப்போயிடுச்சுங்க! தீர்ப்பு நம்ம பக்கந்தான். அந்த 'இன்கம் டாக்ஸ்' எழுவுதான் முடித்துக்கொண்டு ரிக்குது!

ப:- அதையேன் கேக்கறீங்க! இரவன்னும் பாக்காமே, பகலென்னும் பாக்காமே ஒடியாடி அலைஞ்சு, சம்பாதிச்சு, கடைசியிலே, இவனுக்குக்கொட்டி அழுத்தான் சரியா இருக்கு! சுயராஜ்யம் நடக்குதாம்... யாருக்குன்னு கேட்கிறேன்..... வெளியே பேசினா 'பணக்காரன்' மூலிகன்னு கூச்சல்! பணக்காரன் பிறப்பாட்டை, கேட்டால்லதெரியும்!

ச:- சொல்லுங்க! கேட்டுக்கோ தேசிகு. தெருக்கொடியிலே கூட்டம் போட்டுத் திட்டுறார்களே, எப்படியிருக்கு எங்க நிலைமன்னு கேட்டுக்கோ. கேட்டுத்தான் என்ன பிரயோசனம். மறுநாள் கூட்டம் போட்டு நீ அவனுக்கு வாயை அடைக்க வா போறே!

தே:- அதென்னு அப்படிச் சொல்லீங்க...எப்ப கூட்டம் போட்டா அம்மாதெதிர்த்தியில்லாமே, வேறே எதிர்த்தியைப் பேசறோம்!

ச:- பேசி என்ன வாழ்ந்தோம்...

எல்லாம் நம்ப வந்த வழி. யாரைச் சொல்லி என்ன பிரயோஜனம்...

அப்புறம், உங்க விவகாரங்களெல்லாம்...எப்படியிருக்கு? தீர்த்துதா?

ப:- எங்கேங்க...அது சம்பந்தமா பேசலாம்னுதான் வந்தேன்...

[தேசிகு இருப்பதை கண்ணாடையிலு உணர்த்துகிறார் பணம் பெருத்தான். சந்தர்ப்பமுதலியார் அதைப் புரிந்துகொண்டு.....]

ச:- அப்புறம் என்னு தேசிகு... ஏதாவது விஷயம் இருக்கா. நானும் அண்ணாச்சியும் கொஞ்சம் தனிச்சுப் பேசணும்...

தே:- ஒண்ணும் விசேஷமில்லீங்க...மகாநாட்டுக்குப் போகலாம்னு இருக்கேன்...

ச:- எங்கே.....தேனும்பேட்டை மகாநாட்டுக்குத்தானே.....போயிட்டீர்வா! வந்து, எல்லாம் சொல்லு, நான் வர்லேன்னு யாராவது கேட்டா, ரொம்ப உடம்புசவுகரியமில்லென்னு சொல்லு! வந்ததுக்கு எனக்கும் ஆசைதான். எல்லா மந்திரிமார்களை யும் பார்த்தாப் போல இருக்கும். பார்க்கிறேன்.....என் அண்ணாச்சி நம்ப போய்ட்டு வருவோமா?

ப:- யோசிக்கலாங்க!

தே:- வந்து.....

(தேசிகு 'எதற்கோ' அடிப் பீடம் போடுவதை அறிந்துகொண்ட முதலியார்)

ச:- சரி! நாளைக்கு வா விபரமாப் பேசிக்குவோம்.

(தொண்டர் வெளியேறுகிறார். இரு 'முகல்களும் பேச ஆரம்பிக்கின்றனர்')

ச:- அந்த 'துணி ஸ்டக்லிங்' என்னு ஆச்சு?

ப:- என்னத்தை ஆகிறதுங்க... சப்-இன்ஸ்பெக்டரை புடிச்சு 'வாய்கட்டை' போடலாம்னு நினைச்சா, அவன் ஒரேயடியாத் துள்ளுறானும். மனுஷனுக்கு தொல்லைமேலே தொல்லைங்க...துக்குப் போட்டுகிட்டு சாகலாமான்னு இருக்கு...உங்ககிட்டே சொல்லாமெ யாருகிட்டே சொல்லி அழறது.....வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து வர்றேன் பாருங்கோ...

அந்தக் கணக்கை 'இன்கம் டாக்ஸ்' காரன் பார்க்கணும்னு தினம் 'ஒலை' விட்டுக்கொண்டே இருக்கான்!

சிராமத்திலிருந்தோ, ஆட்கள் கூலி அதிகம்கேட்கிறாண்டு தினசரி ஆளுமேல் ஆள்வந்துகொண்டே யிருக்கான்!

மில்லிலேயோ, இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டம் சகிக்கலை...ஆறு லட்சம் சம்பாதிச்சிருக்கியே. அரை லட்சம் அலவன்சாகக் கொடேன்'னுட்டு மகஜர்! நம்ப சம்பாதிக்கிறதுக்குப்பேர் 'கொள்ளை' அடிக்கிறதாம்...இந்த கேடு கெட்டதுகள் சொல்றது..... நம்ப படுற கஷ்டம் யாருக்குத் தெரியுது. ரொம்பத் தொல்லைப்போச்சுங்க...ஒண்ணும் சமாளிக்க முடியலை!

ச:- ஊம்...என் கதையைக் கேட்கலென்னு, இன்னும் வேடிக்கையா யிருக்கும்! மூணு வருஷமாக் கணக்குக் காட்டலியா? ஒரே சீரோ, சீறிப் பாய்ந்தான் 'இன்கம் டாக்ஸிலே' 'ஸ்டக்லிங்' கேலிருந்ததுதான், அண்ணாச்சிக்குத் தெரியுமே, நம்ப ஆளுசாக்கைக் கொண்டு போனப்போட்டிக்கிட்டது...அது வேறே, ஏகப்பட்ட தொல்லை, ஜெயிலுக்குக் கூடப் போகணும்போலே ஆயிடுச்சு..... நம்ப வக்கீல்கூட அப்படித்தான் சொன்னா...எனக்கு ஒண்ணுமே புரியலை! நிஜமா, அண்ணாச்சி, ஒரு நாள், ராத்திரி சுட்டுக்கிட்டு செத்துப்பூடுவோமான்னு கூட நினைச்சேன்...ஆனா, நல்லவேளையா...நம்ப மருமகப்பிள்ளை வந்து, ஒரு யோசனை சொல்லி காப்பாத்திச்சு!

(11-ம் பக்கம் பார்க்க)

அவரது கருத்து!

"இந்தியாவுக்குத் தேவையாக இருப்பது பணமல்ல. ஐக்கிய முன்னணி அமைக்கும் நல்லெண்ணமும், நம்பிக்கையுந்தான். ஏராளமான வசதிகளைப் படைத்தநாடு இந்தியா. சர்க்குரளை வாங்கும் மக்கள் தொகையுள், இங்கு ஏராளம். எனவே, வெளிநாட்டு உதவி இருப்பத்தக்கதல்ல. இது, தானே வலையில்போய் மாட்டிக்கொள்ளதாகும்"

ஆக்ரா } பிரிட்டிஷ் ரிபுணர்
பிப் 6. } சாலமன்டார்னே.

திராவிட நாடு

ஞாயிறு 19-2-50 காஞ்சி

கேட்டது வாழ்வு

கிடைத்தது சாவு

சேலம் சிறையிலே, கர்யூனிஸ்டுக் கைதிகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர் என்ற செய்திகேட்டு, நாட்டிலுள்ள நல்லறிவாளர்களெல்லாம், வேதனை அடைந்துள்ளனர்.

22 பேர் பிணையினர்; நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள், காயடைந்துள்ளனர். இந்தச் செய்தி கம் நாட்டிலே மட்டுமல்லாமல், உலகமேயே ஒரு பரபரப்பை உண்டாக்கியது.

குடி அரசு அருளி தங்கள் ஒன்றும் முடியவில்லை—இதற்குள் சிறையிலே துப்பாக்கித் துறைக்கண்டி செய்கிறது. பக்களாட்சி மலர்ந்தது, பிணவாடை பரவுகிறது.

'ராமராஜ்யம்'—நடைபெறுகிறது, சிறையிலே பிணங்கள்!

கேட்டது மனதைப் பதறச் செய்யும், பயங்கரமான சம்பவம், ஏழை பங்களாளர்களின் ஆட்சியில் நடைபெற்றிருக்கிறது.

கேட்டது வாழ்வு—கிடைத்தது சாவு.

தக்ஷிணைக் காட்டினர் மக்களிடம்—முன்பு—இப்போது துப்பாக்கி பேசுகிறது.

சிறையிலிருந்த கம்யூனிஸ்டுக் கைதிகள் கையில் கிடைத்ததைக் கொண்டு தாக்கினராம், சிறை அதிகாரிகளை—எனவே, துப்பாக்கியால் சுட்டுக்கொன்றனாம், 22 பேர்களை—137 பேருக்குமேல் காயமுற்றுக் கிடந்தனராம்.

துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டியதற்கான காரணம் இதுவென்று அதிகாரிகள் கூறுகின்றனர்—சர்க்காரும் அறிக்கை விடுக்திருக்கிறது.

வேலியும் சுவரும் வைத்து நாற்புறமும் பாதுகாப்புடன் கூடிய சிறைச்சாலைக்குள், சிறு இடத்தில், அடைக்கப்பட்டிருக்கும் 220 கைதி

களின் மீது துப்பாக்கிக் குண்டுகள் விளையாடிருக்கின்றன; 22 உயிர்கள் சாவுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுவிட்டன; 137 உருவங்கள் குண்டுகளால் தாக்கப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் கிடக்கின்றன—சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டுள்ளனராம், அரசாங்கம் அறிவிக்கிறது!

மனித உள்ளங்களைக் குறுங்குவைக்கும் சோகமயமான, இத்துயர நிகழ்ச்சியால், நாட்டு வரலாற்றின் ஒரு ஏட்டை இரத்தமயமாக்கிவிட்டன.

சுதந்திரப்போரில் தடியடி, சிறை, கொடுமைக் கணைகள் காங்கித் தியாகத் தழும்புகளைப் பெற்றவர்கள், நல்லது நடக்கும் என்று நம்பியது, நாடு பொதுஜன சர்க்கார், ஏற்கிறது, அடக்குமுறை தர்பார் இருக்காது. அல்லல் நீங்கும் என்று மக்கள் எதிர்பார்த்தது—பார்ப்பது—ஏராளம். ஆனால் ஆசை கரைகிறது; துக்கம் படர்கிறது!

வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம், வெள்ளை நாட்டான் கொடுமைபடுக்துகிறான்; என்று கலங்கிய மக்களின் ஆதரவு காங்கிரஸ் கட்சியை நிர்மாணித்தது, 'நம் சர்க்கார்' உதயமானால் நன்மைகள் மலரும் என்ற ஆசையோடு இந்த உண்மையை, இவ்வளவு விரைவில், ஆட்சிபீடம் ஏறிய இவர்கள் மறந்துவிட்டது, பரிசாசத்துக்குரியதல்ல; பரிதாபமானது!

இருபத்து இரண்டு உயிர்கள்—நினைத்தாலே நெஞ்சு கொதிக்கிறது—பிணமாகிவிட்டன; இனி அவைகளை இந்த உலக அரங்கத்தில் காண முடியாது! ஆமாம், செத்துவிட்டனர்—இல்லை! சாகடிக்கப்பட்டுவிட்டனர்!

அகிம்சை, அன்பு என்று சொல்லிக் திரிந்த இவர்கள் ஆட்சியிலே இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளை நாடு மட்டுமல்ல, உலகமே எதிர்பார்த்திருக்காது. எனினும் இன்று, இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நித்திய நிகழ்ச்சிகளாகிவிட்டன!

பரீலி மாணவர்கள்மீது, நாசிக் கில், கல்கத்தாவில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்று, செய்திகள் தினசரி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. பழனிக் கருகில், ஒரு கம்யூனிஸ்டைக் கைது செய்யப் போனபோழுது அவன் தப்பி ஓடினான்; உடனே துப்பாக்கி

கிக்கு வேலை! அவன் பிணம்தரையில் வீழ்ந்திருக்கிறான்—நாட்களுக்கு முன்.

அன்பை நம்பியே ஆட்சி நடத்த போவதாகக் கூறியவர்கள் இன்று துப்பாக்கி முனையில் துறைக்கை நடத்துகின்றனர்—இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாகாணங்களிலும் இது காட்சிதான் நடைபெறுகிறது, துப்பாக்கி ஆட்சிதான் நடத்தப்படுகிறது.

பலாத்காரம், நாசவேலைகள் மைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைப்போது மீம் பிடிக்காதவைகள் இவைகளால் நாடு நாசமாடுதவிர, நல்ல மலர்ச்சிசாலை பழுக்குமே ஒழிய—நன்மை மலர முடியாது என்று கூறுபவர் என்ன? 'ஆகஸ்டு' கலவரம் நடத்தியபோது 'புரட்சி' என்று சொல்கிறார்கள்—நாட்டைச் சிந்தனைக்கும் வேலைகளில் இன்று ஆட்சிபீடத்திலிருக்கும் காங்கிரஸ் அன்பர்கள் ஈடுபட்டபோதும் நாம் கண்டோம். இதுவல்ல, உரிமைபெற வழி என்று கூறினோர். இன்று நாம் கண்டுகொண்டோம்—கர்யூனிஸ்ட் கட்சியா யிருந்தாலுஞ்சரி, சோவியெஸ்டுகளா யிருந்தாலுஞ்சரி, எக்கட்சியா யிருந்தாலுஞ்சரி, பலாத்காரத்தைத் துணைக்கொள்பது, கூடாது, தகாது என்று கூறுகிறோம்.

நாசவேலைகளில் ஈடுபட்டு மக்கள் வாழ்வைச் சூறையாடுபவர் எவ்விருந்தாலும் அவர்களை, அடக்க வேண்டியதுதான்—நாம் மறவில்லை.

ஆனால் 'நாசவேலை' செய்கிறார்கள் என்று குற்றஞ் சுமத்தி, ஒரு கட்டையைச் சேர்த்தோரை யெல்லாம் கைக்கு அகப்பட்டால் கொண்டு போய் அடைப்பதும் பிடிபிச்சில் மல்லு. ஓர் சுட்டு வீழ்த்துவதும் மனித உள்ளங்கொண்ட எவராவது சகிக்க முடியாததாகாது.

கர்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் போல் பிடிக்கவில்லை. நாசவேலை செய்கின்றனர் என்று காரணங் கூறியவர்களுக்கிடையில் கட்சியை சட்டவிரோதமாக்கி யிருக்கின்றனர். சில மாணவர்களில் சட்டவிரோதமாகவில்லை.

அவர்கள் போக்கு பிடிக்கவில்லை, அவசரச் சட்டத்தி

மூலம், ஆயிரக்கணக்கானவர்களை, சிறைச்சாலைகளுக்குள் அடைத்து வைத்திருக்கிறது அரசாங்கம் — மாதக் கணக்கில் அல்ல, வருடக் கணக்கில்!

பாதுகாப்புக் கைதிகளாக, இன்றைய ஆளவந்தாரில், சிலரும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்போது, சிறைக்குள் அடைபட்டுக் கிடந்தவர்களும். அப்போது, வெளியிலிருந்தோர் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டங்கள், கண்டனக் கூட்டங்கள், இன்னும் மனதை விட்டு மறையவில்லை. “விசாரணை யில்லாமல் சிறையில் பிடித்தப் போடுவதா! மனிதர்களா அல்லது மிருகங்களா? வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம் ஒழிக!” என்று, வீரமுழக்கங்கள் செய்யப்பட்டன காங்கிரஸ் காரர்களால் என்று மட்டுமல்ல. பொதுமக்களால் கூட! சிறையில் சிறு சம்பவம் நடைபெற்றால் கூட, வெளியிலிருந்தோரும், ‘தேசிய பத்திரிகைகளும்’, அன்று எழுப்பிய கண்டனக் கூச்சங்கள் ஏராளம் — அதை நாடு மறந்திருக்காது. ‘சுயராஜ்யத்துக்குப் பாடுபடு வர்களை வெள்ளைக் காரன் ஜெயிலில் போட்டு சித்திர வதை செய்கிறானே. என்ன அக்கிரமம்!’ என்று கிராம முதல், நகரம் வரை மக்கள் மன்றம், அன்று, கொதித்தது!

நம்முடைய சர்க்கார் இருந்தால் இந்த கேடு நடைபெறுமா என்று கேட்டனர், இன்றைய ஆளவந்தாரான, காங்கிரஸ்காரர்கள், அன்று மக்களைப் பார்த்து. ‘ஆமாம், அக்கிரம ஆட்சிதான் அந்நிய ஆட்சி! கூடாது’ என்று குமுறினர் மக்களும்.

பொதுஜன சர்க்கார், என்ற புனிதம் நிரம்பிய பெயரைக் கூறிக் கொண்டு, நாட்டை ஆளத் துவங்கினர். மக்கள் ‘நம்ம சர்க்கார்’ ஏற்பட்டுவிட்டது! என்று பூரித்தனர். ஆனால், மாறுதல் இல்லை, போக்கில், ஆட்சியில், அட்டகாசத்தில்!

நாசவேலை செய்யும் கட்சியோ, ஆளோ, அடக்கப்பட வேண்டியது தான். மக்களுக்குத் துயரம் தரும் தொல்லைப் பெருக்கிகள் அடக்கப் படவேண்டும் என்பதில், நலம்விரும்பும் எவரும் கருத்து வேற்றுமை கொள்ள மாட்டார்கள்.

ஆனால் ‘நாசவேலை நடக்கிறது’ என்று காண்பது கூட இல்லை, நாச வேலையெல்லாம் சிறையில் பிடித்

துத்தள்ளி, அட்டகாசம் செய்வதை நாகரீகப் பண்புடையவர் ஏற்க முடியாது.

குற்றம் செய்தவர்களை விசாரிக்க, தண்டனை வழங்க நீதிமன்றங்கள், இருக்கின்றன. நாசவேலைகளில் ஈடுபட்டோரை, விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்க நீதிபதிகளும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த நேர்மைப்பாதை, ‘ராமராஜ்ய’ நண்பர்களுக்குப் பிடிக்காதது, வியப்பூட்டும் சம்பவமல்ல; வேதனை நிரப்பியது!

அவசர சட்டத்தின் மூலம், சந்தேகப் பட்டோரையெல்லாம் பிடிப்பதும், காண்டு போய் சிறையில் தள்ளுவதும் விசாரணையிலாமல் ஆண்டுக் கணக்கில் வைத்திருப்பதும், சர்க்கார் முயற்சியாகது.

நாசவேலைகளில், இன்றைய ஆளவந்தார், அன்று கூடாது, கொடுமை என்று குமுறிக்கொந்தளித்துக் கூறினாரோ அவைகளை இன்று அனைத்துக் கொள்கின்றனர் — அடக்குமுறைப் பாதையில் நடந்து செல்கின்றனர்! துப்பாக்கித் துறைத்தனர் நீடிக்கவிடும், ஆட்சியிலிருப்போர் நாயகமே, என்ற அலட்சியத்தால், செருக்கால்!

சிறையில், விசாரணையில்லாமல் பூட்டிவைக்கப் பட்டிருக்கும் பாதுகாப்புக்கைதிகளிடையே குமுறலும் கொந்தளிப்பும் இன்று நேர்மல்ல; பல மாதங்களாகவே ஏற்பட்டு வளர்ந்து வருகின்றன. ‘விசாரணை அல்லது விடுதலை’ என்ற முழக்கத்தோடு, அவர்கள் அடிக்கடி பலவிதமான கிளர்ச்சிகளில் இறங்கிவருகின்றனர். இதையெல்லாம் அறிந்தும், அடக்கு முறைப் பாதையைத் தான் ஆட்சியாளர் தமக்குரிய தெனக் கருதி நடந்து வருகின்றனர்!

விளவு, ‘சேம் பரிதாபம்!’ 22-உட்கர்கள் பிணமாயின! சுட்டுக் கொல்லப்பட்டன!

பரிதாபமும் கொடுமையும் நிரம்பிய இச்சர்ப்பவம் பற்றி விசாரணை செய்ய சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். விசாரணை அதிகாரிகளில், பொது மக்கள் சார்பில் ஒருவர் இருக்க வேண்டியது அவசியம். ஒரு மாஜி நீதிபதி, வக்கீல், கலெக்டர் மட்டும் இருந்து விட்டால் போதாது — மக்கள் எண்ணங்களை எதிரொலிக்கக் கூடிய பொதுக் கொர்பு கொட்டலுடைய ஒருவரு இருக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களையும்

வர்களாகிய திரு. வி. ச. சக்கரை ஆசிய பலர் இருக்கின்றனர்!

அப்படிக்கின்றி, ஏதோ விசாரணை, என்ற பெயரில் நடத்திக் காட்டிவிட்டால், போதாது. நாளை மக்கள் மன்றத்துக்குப் பதிலாகவேண்டியவர்கள் இன்றைய ஆட்சி பீடத்திலிருப்பவர்கள் — சிரஞ்சீவி மந்திரிகளல்ல!

பொதுஜன சர்க்கார் என்றால் நாட்டில் கலவரமும், நாசமும் ஏற்படாமல், கல்ல சிவையில் வைத்திருப்பதற்குத்தான் பெயர். மக்களிடையே மெழுக்ச்சியை மலரவைக்கும் சர்க்காரையே மக்கள் சர்க்கார் என்று அழைப்பர்.

மக்களுக்குக் கேடு, கெடுதலும் ஏற்படுகிறது என்றால் அதை, நீதியின் துணைகொண்டு நேர்மையோடு சமாளிப்பதற்குத்தான், உண்மை ஆட்சி என்று, உணர்ந்தோர் பெயர் கொடுப்பர்.

நீதியை மறந்து விரும்பியோரையெல்லாம் பிடித்துப்போட்டு, துயர மிழைத்தால் அது, அட்டகாச சர்க்கார் என்ற பெயரைத்தான் பெறும்! அந்நிய ஆட்சியின் அட்டகாசத்தில் சிக்கிச் சிதைந்த மக்கள், வாழ்வு கேட்கின்றனர், நன்மையைக் கோருகின்றனர்; துப்பாக்கிக் குண்டுகளையல்ல! வாழ்வு கேட்கின்றனர் — சாவு அல்ல! வேதனையால் மக்கள் உள்ளம் கொதித்தக்கிடக்கிறது; கண்களில் நீர் ததும்பி, துயரமயமாய் நிற்கின்றனர்; பிணங்களை நினைத்துக் கொண்டு, துப்பாக்கிக் குண்டுகளை எண்ணியவண்ணமாய்!

ஆளவந்தாருக்கு, அதைக் காட்ட விரும்புகிறோம். பொங்கும் கடல் வெடிக்கும் எரிமலை, மக்கள் மன்றம். வேதனையோடு விளையாடாதீர்கள், வாழ்வு கொடுங்கள், சாவு வேண்டாம் என்ற மக்கள் முழக்கத்தை எதிரொலிக்க விரும்புகிறோம்! ✽

வருந்துகிறோம்

அன்பு நண்பர், புதுக்கோட்டை ‘பொன்னி’ நிர்வாகி தோழர் அரு. பெரியண்ணன் அவர்களின் தந்தையார் தோழர் அருணாசலம் அவர்கள் 13-2-50 அன்று இயற்கை எய்தினார் என்பதறிய வருந்துகிறோம். தந்தையை இழந்த அன்பருக்கு, உறவினருக்கு, நமது ஆறுதல்தான் உரித்தாகக் கொள்கிறோம். — ஆசிரியர்

தம்பிரான் சண்டை

கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள்.....ஐக்கோர்ட் வரை போயிருக்கிறார்கள், தங்கள் வழக்கைத் தீர்த்துக்கொள்ள! 'அலவன்சு தரவில்லை' என் அந்தஸ்துப் படி என்னை நடத்தவில்லை' என்று கீழேயிருப்பவர்—மேலேயிருப்பவர்மீது 'கேஸ்' போட்டு ஜெயித்துவிட்டார்!

பகல் முழுதும் பாடுபடுகிறேன், இவர் ஆலையில்! எனக்குச் சேர வேண்டிய 'அலவன்சு' தொகையை, தர மறுக்கிறார்...இது நியாயமா, கூறுங்கள் என்று இடுப்பொடியும் ஏழை யொருவன் தன் எஜமானனை யெதிர்த்துத் தாக்கல் செய்த வழக்கல்ல இது!

வயலிலே வேலை செய்யும் விவசாயி, தனது உழைப்புக்கான கூலியை மிராகதார் தரவில்லை, 'இல்லை, ஏதா' என்று கூறுகிறார் என்று புகார் செய்ததின்மீது நடைபெற்றதுமல்ல இந்த வழக்கு!

விவசாயி — தொழிலாளி அவர்களால் எப்படி முடியும், ஐக்கோர்ட் வரை போக! பணந்தான் ஏது, பக்கத் துணைக்குத்தான் ஆள் ஏது! பாவம், அவர்கள் ஏழைகள் தானே!

எனவே, இந்த வழக்கு இது போல 'இக்லாக்' வாழ்வில் இச்சை கொண்ட பஞ்சைப் பாமார்கள், ஒருவர் மீதொருவர் குரோதம், விரோதம் காரணமாக நடத்தியதல்ல!

மண்ணை, மொண்ணை, பெண்ணை ஆகிய இக்லாகப் பற்றுக்களை ஒழித்தார் என்று போற்றப்படுபவர்கள் — இந்த மூன்று ஆசைகளையும் ஒழித்தால்தான் 'முக்தி'க்கு வழி என்று புத்தி போதிப்பவர்கள்! 'ஈசா போற்றி!' என்னை இம்மாயாலோக பந்தங்களிலிருந்து விடுவித்தாய் போற்றி! என்னை ஈடேற்றுவாய் போற்றி! என்று, எந்தேரமும், மோகஷ சாம் ராஜ்யத்தாக்குப் போவதற்காக, முனைந்து நின்று, கணி தரித்து, குடும்பம் துறந்து, இம்மாயாப் பிரபஞ்சத்தின் ஆசாபாசங்களில் சிக்க

காது, அல்லும் பகலும் அனவாதமும் பூஜித்துக் கிடப்பதாகக் கூறப்படுபவர்கள்! மக்களை ஈடேற்றும் மகானுபாவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்கள்—சைவ சன்மார்க்கத் துதுவர்கள்—இருவர், கோர்ட்டிலே போய் 'குடும்ப'யைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றிருக்கிறார்கள்!

மூன்று ஆசைகளையும் ஒழித்தால் மோகஷம் என்று போதனை புரியும் இப்பெம்மான்கள் பொன்னாசைக்காக, போராடியிருக்கின்றனர் — தம்பிரான் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்! பண்டார சன்னதி தோற்றிருக்கிறார்!!

வேடிக்கையானதல்ல — "சந்திரகாந்தா" படக் காட்சியுமல்ல, கிண்டல் கதையின் ஒரு கட்டமுமல்ல — கண்ணுக் கெதிரே நடந்தது, கடந்த பிப். 8-க் தேதியன்று சென்னை உயர் நீதி மன்றத்திலே இரு நீதிபதிகள் முன்னிலையில்!

திருவாவடுதுறை மட ஆசீனத் தலைவர் பண்டார சன்னதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட தம்பிரான் ஒருவர்தான், வழக்குத் தொடுத்தவர். தனது அந்தஸ்து, தன் நிலைமை, தானிருக்கும் இடம் ஆகியவைகளை அனுசரித்துப் பண்டார சன்னதி தனக்கு அலவன்சு — அதுவும் சாதாரண அலவன்சல்ல 'சொந்த அலவன்சு' (Personal) — தரவில்லை யென்பது தான், புகார்.

சைவத்தைக்கூடத் குடித்து, சைவர்களின் கண்காண்ட தெய்வமாக இருக்க, இக்லாக வாழ்வை வெறுத்து 'எ. போது உன்னடி சேர் வேன்? ஈசா! ரமீசா!' என்று இருப்பவர், இருக்கேண்டிய தம்பிரான், தனது அந்தஸ்து, நிலைமை ஆகியவைகளை அனுசரித்துச் சொந்த அலவன்சு தரவில்லைபென்று கேஸ் போட்டுள்ளார், தனது தலைவரான பண்டார சன்னதிமீது!

காமக்குரோதாதிகளில் மயங்கி நாயினுங்கேடாய் கவித்திடும் மக்களை உய்வித்து, நல்ல 'கதி' அடையச் செய்வதே எங்கள் தொண்டு,

ஈசுவர சேவைம்கே எங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ளோம் என்று சொல்லித்திரியும் தம்பிரான், சொந்த அலவன்சு கொரியுக்கிறார்.

இகத்தை வெறுத்து, மக்களை ஈடேற்றும்மாபணியில், இறங்கியிருக்கும் இம்மகானுபாவர்கள், 'கிடைத்த இடத்தில் இரண்டு பிடி அன்னம், கிடைக்காவிட்டால் சரிதான் இதுவும் ஈசன்விட்ட வழி' என்று சென்று விடுபவர்களல்ல! அவ்வளவு கஷ்டதிசையில் வைக்கப்படாதவர்கள்!

சுகபோகமான சிலையில் வாழும் வசதியிலிருப்பவர்கள். 'கேஸ்' போட்ட இத்தம்பிரானுடைய, வருடச்செலவுக்கென, நெல் கொண்டு போய் கொடுப்பார்கள்—ஆதினத்தைச் சேர்ந்த நிலங்களிலிருந்து அறுவடை செய்து வந்ததில், அவருக்கு ஓராண்டுக்குத் தேவையானது எவ்வளவோ அதைக் கொண்டு போய்ப் போடுவர்—

உலகை 'உய்விக்க' வந்த 'உத்தர'ுக்கு' உழைத்துக் கஷ்டப்பட்டு வெட்டி, உழுது விகை விதைத்து அறுத்து, மணிமணியான நெல் கொண்டுபோய் கொட்டப்படும்!

அவ்வகையில் 'கேஸ்' போட்டாரே, தம்பிரான், அவருக்கும் ஆண்டாண்டு தோறும், அவருடைய செலவுக்கெனக் கொண்டுபோய் நெல் கொடுப்பதுண்டு. 'உய்யிக் கொடுத்து விட்டால் பட்டுப் போதுமா, எனக்கென்று செலவுகளில்லையோ, நான் என்ன ஏதா தியா?' என்றுதான், தம்பிரான் வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்.

என் அந்தஸ்து (Status) என்ன அங்குத் தக்கபடி என்னை நடத்த வேண்டாமோ என்று கேட்டிருக்கிறார்! ஆமாம், இறைவன் சந்தியில் 'நான் யார்? நீயார்? அவன்யார்? எல்லாம் யார்? என்ற கேள்வியைக் கேட்டு, 'ஏதப்பா வித்தியாசம். எல்லோரும் எட்டுருமானின் திருவியாடலிற் சிக்கியவர்கள்!' என்ற போதனை புரிந்துவிட்டு, 'அரண்மகாதேவா' என்று அடிக்கொரு தடவை பஜிக்கும் தம்பிரான்—அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி தன்னை நடத்தி விடையென்று புகார் செய்திருக்கிறார் 'பொர்சனல் அலவன்சு' கேட்டு வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்!! உட

எந்த இடத்திலேயே, ஊர் வம் பைத் தெரிந்துகொண்டு, உடம்பு அலுக்காமல், பாலும் பாதாமும் பாய்சமும் நெய்சோறுமாய்ச் சாப் பிட்டுக்கொண்டு கவலையற்றவராய் இருந்து வரும் தம்பிரான் தனக்குக் கொடுக்கும்படி கோரியிருக்கும் சோந்த அலவன்ஸ் எவ்வளவு தெரி புமா—ஐந்தோ, பத்தோ அல்ல— ஒரு குமாஸ்தாவின் சம்பளம், ஒரு தொழிலாளியின் இரண்டு மாத உழைப்புத்தொகை 75 ரூபாய்கள்!! மாதிரி இத்தொகை தனக்குச் சேவிலையென்றுதான், அவர் வழக்குத் தொடர்ந்தது!

X X X

"தம்பிரான் கேட்டாரா, பரம் பொருளின் அனுக்கிரகம் கிட்டி யாலோக ஆசை இன்னும் மனதி லிருந்து மறைந்து விடவில்லை போலும், பரவாயில்லை வரவரச் சரி யாகிவிடும், கேட்டதைக் கொடுங்கள் என்று, தம்பிரான்களின் எஜமான், பல கோயில்களின் பண பெட்டியை புடையவர், ஏராளமான வயல்கள், எஞ்சை புஞ்சை எல்லாம் பெற்றவர்— பண்டார சன்னதி, கிருபை பாவித்து விடவில்லை! 75 ரூபாய் தருமாறு இவர் உத்தரவிட்டவில்லை. இவருக்கு 75 ரூபாய் பாதி ஹிஸ்ட்ரிக்ஷன் கூட வராது! ஆமாம் சாப்பிடும் பசம்பாலைப் பற்றித்தான்— அதற்கே பாதாது இத்தொகை! இருந்தும், சைவத்தின் பிம்பம், பூலோக குரு, மதக்காவலன், என்று போற்றப்படும் பண்டார சன்னதி, இத்தொகையை, தன் 'சிஷ்யகோடி' தம்பிரானுக்குக் கொடுக்க விரும்பவில்லை! பாவம், பொன்னாசை தம்பிரானை மட்டுமல்ல, சைவத் தம்பிரானையும் விடவில்லை!! வழக்கு மூன்று நீதிஸ்தலங்களுக்குத் தாவிப்பிடுக்கிறது.

முன்சீபு கோர்ட், பின் சப்— டீஜ் கோர்ட், இரண்டையும் கடந்து ஐக்கோர்ட் வந்து முடிந் திருக்கிறது!

சுசுவர பக்தர்களான இரு சிகா ணிகளும், பணத்தாசையால், பல பிடிக்கட்டுகள் ஏறி வக்கீல்களுக்குப் பணம் கொடுத்து, 'ஒருகை பார்த்து விடுகிறோம்' என்று, மும்முரமாக வழக்கை நடத்தியிருக்கிறார்கள்— இந்தச் சாமான்ய 'நீதிபதிகளிடம்' பாய் வழக்கை நடத்தியிருக்கிறார்

கள் 'புண்ணியவான்கள்' என்று போற்றப்பட்டுவரும்—இவர்கள்!

நீதிபதிகளும், தம்பிரானுடைய கோரிக்கையைச் சரியெனச் சொல்லி, சன்னிதானம் கொடுக்கத் தவறிய 'பெர்சனல் அலவன்ஸ்' தொகையான ரூ 512-ஐயும் கணக்குப் பார்த்துக் கொடுக்குமாறு தீர்ப்பளித் திருக்கிறார்கள்.

எங்கேயோ இருந்தவர்கள், எப் படியோ இந்த இடங்களுக்குத் தம்பி ரானாகவும், பண்டார சன்னதியாக வும், 'பட்டம்' பெற்று, விடுகிறார் கள்—சைவ மதக்காவலர்கள் என்ற சன்னத்தும், பூலோக கடவுள்கள் என்ற பொதுமக்கள் போற்றத்தலும் பெற்று, போக போக்கியத்தில் வாழ் கிறார்கள்! இறைவன் திருவடி சேர வழிகாட்டும் இவ்வுலகக் கடவுள்கள் என்ற எண்ணத்தால் மக்களும், மதிமயங்கி, இவர்களுடைய அருமை பெருமைகள், ஆத்மிக சாதனை குறித்துப் பேசுகிறார்கள்—விஷய மறிந்தவர்கள் கூட இவர்களுக்கு ஒத்தாடிகளாக இருக்கின்றனர், சுய நலம் காரணமாக!

மண்ணாசை பொன்னாசை, வெறுத்தவர்கள் என்று கூறப்படும் இவர்களின் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்பதற்கு, இந்தக் கோர்ட்டு விவ காரமே போதுமா! காவி தரித்து, கண்மூடி ஜெபம் செய்து, காலத்தை ஆத்ம சாந்தியில் கழிப்பதாகக் கூறி வரும் இவர்கள், கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள், வழக்காடுகிறார்கள், 'பணம் வேண்டும்' என்று குடுமி பிடிச்சண்டை நடத்துகிறார்கள்— இவர்களின் துறவறம்—சந்தி சிரிக் கிறது; எனினும், மக்கள் இன்னும் இவர்களை 'மகா சன்னிதானங்கள்' என்று தான் போற்றுகின்றனர், புகழ் பாடுகின்றனர், இவர்களுக்கா கப் பரிந்துகொண்டு பேசுகின்றனர். இந்த வெட்கக்கட்டை என்ன வென்று சொல்வது! எங்குபோய்ச் சொல்வது!

திருத்தம்

கடந்த இதழில் மறைந்த வைத் திய வள்ளல் பிறந்த ஆண்டு 1887 என்று வந்திருப்பதை 1877 என்று திருத்திக்கொள்ளவும்.

—U—

பாங்கர் பணம் பெருத்தான்

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மருமகப்பிள்ளையைத் தெரியும்லே, உங்களுக்கு.

ப:- யாரு?

ச:- பக்கத்தூர் தம்பி. ஜில்லா காங்கிரஸ் தலைவர். அதுதான்...

ப:- மந்திரிகிட்டே போய்ச் சொன்னுதா!

ச:- சடேர்னுசெய்யலாமா, ஊரெல் லாம் 'டாம், டாம்' ஆயுடாது! சேர்ந் துடு மாமா, 'காங்கிரசிலே'ன்னு சொல்லிச்சு...

இப்ப ஒரு வகையா, விவகாரங் கள் எல்லாம் ஒண்ணுப் பின்னாலே ஒண்ணு தீர்த்துக்கிட்டு வருது! போன வாரம்கூட மந்திரிக்கு ஒரு பார்ட்டி வச்சேன் பாருங்க...

ப:- ஒஹோ! நான்கூட நினைச் சேன். ஏன், நீங்க, திடீர்னு காங்கிர சிலே சேர்ந்து இப்படி பணத்தைச் செலவழிக்கிறீங்கன்னு..... இப்ப தானே புரியுது விஷயம்!

ச:- ஆமாம்! நமக்கென்ன, ஏதோ அவன் கொடுத்தான், அதை காப் பாத்தி, நம்ப பிள்ளை குட்டிகளை சுகமா வைக்கணும் இல்லையா!

ப:- கஷ்டமெல்லாம் போறதுக்கு நீங்க செஞ்சது கல்ல முடிவுதான்க... இப்பதான் எனக்கும் படுது!

ச:- ஆமாம் அண்ணாச்சி! நம்ப காரியத்தை நம்பதானே கவனிச்சுக் கணும். அப்ப...

ப:- கொஞ்சம் வாங்கனேன். கடந் ஸ்டோர் வரைக்கும் போவோம்...

ச:- முடிவு பண்ணிட்டிக போலே இருக்கு. வாங்க போவோம்! அங் கேயே 'மெம்பர் புக்'கும் இருக்கும் ...சேர்ந்துடலாம்.

* * *

பணம் பெருத்தான் காங்கிரசில் சேர்ந்தார்!

ஏழைகளுக்காக உழைக்க முன்வந்த வள்ளல்!

என்ற தலைப்புகளிட்டு, அவருடைய போட்டோவுடன் தினசரிப் பத்திரி கைகள் பிரசுரித்திருந்தன! 'தியாதி' தேசின்கு, குதுகலமடைந்தார், ஒரு பெரிய ஆளே காங்கிரசின் பெருமை யுணர்ந்து சேர்ந்துவிட்டார் என்று! ஆனால், 'அந்த இரண்டு உள்ளங் களை'யல்லவா கேட்கவேண்டும் உண் மைப் பதிலைப் பெற!

—*—

மனப் போர்

(15-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அழகு ஒரு மேக உருவம்...சில சமயங்களில் வானிலே மேகங்கள் ஒடிவரும். அந்த மேகத் திட்டுகளைப் பார்ப்போம். ஒருவர் அது சிங்கம் போல இருக்கிறது என்பார். இன்னொருவர் ஒட்டகம்போல இல்லையா, பார்.....என்பார். இல்லவே இல்லை, அது யானையின் உருவமாகத்தான் தோன்றுகிறது என்று மறுப்புரை வழங்குவார். இது நமது உள் 'காபி ஒட்டல்' மணி அய்யர் எருமைபோல இருக்கிறது ... என்று இத்தனைப் பேரையும் தாண்டிக் குதிப்பார் ஒருவர். இது இயற்கை! மழைக் காலங்களில் நாம் செய்யும் பொழுது போக்கு ஆராய்ச்சி...அது போலத் தான் அழகும்!

அஞ்சலியைப் பாருடா, அவள் நிறம் தங்கம்போல ஒளியிகிறது என்பான், சிகப்பு நிறத்திலே மயங்கி, தரத்தை மறந்திட்ட சங்கமன்..... போடா, அவள் செங்குரங்கு என்று முடிப்பான் சோமு. நண்பா, அன்னாவைப் பாருடா, அவளது நெளி நெளியான கூந்தலும், உள்ளத்தைத் தாக்கும் கண்களும், உயிரைக் கடையும் முத்துச் சிரிப்பும்.....என்று பித்தன் போலச் சொல்வான் குமரன். இருந்தாலும் அவள் கருப்புடா, அமாவாசை இருட்டா, அவிச்ச தீவட்டிடா...என்று கூறி விடுவான் சங்கரன்.

அதவும் பெண்களின் அழகைப் பற்றிக் கூற வேண்டுமானால் சங்கடமான நிலைமையாகும். ஆனால் ஒரு வழி உண்டு...சிறந்த முறை அது! அழகு ஒரு ரூபாய் நாணயம், அதில் பதினாறு அணுக்களின் மதிப்பு அடங்கியிருக்கிறது என்பதை மறக்காமல், முப்பத்திரண்டு இலட்சணங்கள் என்று முன்னர் எழுதிவைத்ததையும் மறக்காமல் ஆராய்ச்சியில் இறங்கினால் தோல்வி இல்லை. பட்டம் பெற்றே வெளியில் வரலாம். அது தான் ஒவ்வொரு உறுப்பின் அழகையும் கவனித்து முடிவுக்கு வருதல் என்ற சிறந்த முறை! ஒன்றின் அழகு அதிகரிப்பால் ஒருத்தி அழகி என்று பட்டம் பெறலாம். ஒன்றின் அகீகாரம் அளவிற்கு மீறி நிற்பதாலே ஒருத்தி 'எட்டேகால் இலட்சணம்' என்ற கவிதைக்கு

இலக்கியமாகி விடலாம்! சர்க்கரை அதிகரிப்பால் பால் பருக முடியாமல் போவதில்லை, உப்பின் அளவு கூடுதலால் குழம்பு குப்பைமேட்டிற்குப் போவதைப் பார்க்கிறோம்...மறக்கக் கூடாத செய்தி இது!

அழகி பாக்கியம் திருச்சிக்கு வந்து சேர்ந்ததிலிருந்தே அவளுக்குப் புகழும், பேரும் பெருக்கம் கொண்டே இருந்தன. ஆகவே அந்த வருகிற புது 'டாக்டர்களும்', 'ஸ்டீடி டாக்டர்களும்' வந்த முதல் நாளே பாக்கியத்தின் 'சரிசனமும், தயவும்' கிடைக்க வழி செய்து கொள்வார்கள்.

சதிகார சாதி!

'டாக்டர்' கருணாகரன் வயதானவர். நாற்பதையுள் கடந்து நரை 'துவக்கு விழா' செய்யவேண்டிய பருவத்திலே உள்ளவர். அவருக்கு பாக்கியத்திடம் அளவுகடந்த அன்பு, மதிப்புங்கூட! அவர் நகரிலே எந்த நோயாளியைப் பார்க்கச் சென்றாலும் பாக்கியத்தை உடன் அழைத்துச் செல்வார். ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன்தான் அரை வைத்தியன் என்று கூறுவார்களே.....அப்படிப் பார்த்தால் கருணாகர் வைத்தியரே அல்லர். அவர் இதுவரை ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் பிழைக்க வைத்திருப்பார். அவருக்கு இந்த 'கைராசி' என்று சொல்வார்களே, அது அதிகம் போலும்! அவர் மருத்துவம் பார்க்கச் சென்ற இடங்களில் சாவு வருவதில்லை.....வந்து விடும் என்று அவரே பலமுறை எதிர்பார்த்த நோய்களிலும், 'எம தர்மருக்கு' கருணாகர் எதிரியாக இருந்து வருகிறார்.

'டாக்டர்களே' எதிரிக் கோட்டைகளிலே புகுந்து வேலை செய்யும் 'பாரசூட்' படையினர் என்பர் சில பகுத்தறிவு வாதிகள்! ஏனெனில் வைத்திகள் என்பவர்கள் யார்..... எந்தக் கொள்கைகளை உடையவர்கள்?அன்றே நம் தலைவிதி எழுதப்பட்டுவிட்டது, அன்றைக்கு எழுதியதை யாராலும் அழித்து எழுத முடியாது, அன்னம் ஒண்ணுவும் அசையாது, செய்யப் துணை

நிற்கும்.....இப்படிப் பேசுபவர்கள் தலைவலி வந்துவிட்டால்கூட எம்.பி., பி.எஸ். படித்தவர்களாகத் தேடி ஒடுகிறார்கள்.....நடப்பது நடந்தே தீரும், மனிதன் மாற்றிவிட முடியுமா...என்று சும்மா இருப்பதில்லை. எனய்யா, அப்படி ஒடுகிறீர்கள் என்றால் ஆமாம், திருப்பதிக்கு வேண்டிக் கிட்டு கையிலே மஞ்சத் துணியும் கட்டிதான் வைத்திருக்கிறேன், இருந்தாலும் நாம் செய்யவேண்டியதைச் செய்ய வேண்டாமா..... என்று மென்று விழுங்குவர் வார்த்தைகளை! 'டாக்டர்கள்'தான் ஆதி! அன்பர்களையும் நாத்திக நண்பர்களாக்கூட அருமையான தெழிலைக் கற்றிருக்கிறார்கள்! 'டாக்டர்' கருணாகரன் ஏற்கனவே இந்த 'புது லாடை' யடித்தவர். அதுவும் அது பழுத்து நிற்கும் அனுபவ முத்திரை அவருக்கு. ஆகவே இந்தச் சீர்திருத்த கொள்கைகள் அவருக்குத் தித்திக்கும்.....வைட மின் மாததிரைகள்!

பாக்கியத்திடம் அவருக்கு அதிக அன்பு வளர்ந்ததற்குக் காரணம் அவளது திறமையும், குணமும் மட்டுமல்ல, வேறு ஒரு காரணமும் உண்டு. பாக்கியம் சமூக வெறியர்களின் முழு பழிக்கும் ஆளான பிரிவு—ஆதித் திராவிட வகுப்பு—'அரிஜன'ச் சாதி என்று அவருக்குத் தெரியும்! தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலே பிறந்து இந்த தகுதிகளை அடைந்த அந்த பாவையிடம் பரிதாபம் கொஞ்சம்...அது நாளடைவில் பாசமாக மலர்ந்து இருந்தது.

(தொடரும்)

அறிவிப்பு

*

கொழும்பிலும் "திராவிடநாடு" விற்பனையாளர்கள்:—

மோகன் & கம்பெனி
தபால் பெட்டி நெ. 964
கொழும்பு.

★

ஈரோட்டில் "திராவிடநாடு" விற்பனையாளர்கள்:—

இரா. பெருமாள்
வளையங்காரத் தெரு
ஈரோடு.

ஈரோட்டில் "திராவிடநாடு" விற்பனையாளர்கள்:—

இந்தோ சீனா

(4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஒரு சில வியட் நாமியரை கொண்ட போம்மை சர்க்காரை ஏற்படுத்தினர். ஆனால் இந்தச் சர்க்கார் பிரஞ்சுக் காரர்கள் எதிர்பார்த்தளவு மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெறமுடியவில்லை. மக்களை ஏமாற்ற என்ன செய்து? வியட் நாமியரிடம் மன மாற்றத்தை ஏற்படி ஏற்படுத்துவது? உள் நாட்டில் மக்களில் ஒரு சிலருடைய ஒத்துழைப்பாவது கிடைத்தால்தான் ஹோசி மின்னை ஒழிக்க முடியும்!

இதைத்தான் பாரிஸில் உட்கார்ந்த கொண்டு பிரஞ்சு அதிகாரிகள் யோசித்தனர். கடைசியாக அவர்கள் கண்ட வழிபாடாக அன்னம் பிரதேசத்தின் முன்னாள் மன்னன் பாவோடாய் வியட்நாம் முழுமைக்கும் தலைமையதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டான்! அந்நியாணத்தில் முழுகியிருக்கும் தென் கொச்சின் சைனா மக்கள் பாவோடாயின் அரசு பாம்பைக்காகவாவது மரியாதை செலுத்துவர் என்று எதிர்பார்க்கிறது பிரஞ்சு அரசாங்கம், ஒரே வாரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான அரசு குடும்பத்தாரைத் தூக்கிவிடும் நியதி பிரஞ்சு அரசாங்கம் பாவோடாயை வியட்நாம் தலைவராக அனுப்பியது கைப்புக் கிடமானதுதான்!

பாவோடாயிடம் 1949 டிசம்பர் 10-ம் தேதி அதிகாரம் மாற்றப்பட்டது. அதாவது பாவோடாய் அரசாங்கம்பிரஞ்சு அரசாங்கத்தின் கீழிருக்கும் 'சுதந்திரமான' சர்க்கார்! அதற்குத் துருப்புக்களினமீது அதிகம் கிடையாது. வெளிநாட்டினர் பிரஞ்சு மேற்பார்வையிலிருக்கும். இப்படி கன் ஆசிக்கத்திற்கு தவிர வியட்நாமில் ஒரு 'குளிர்' அரசாங்கத்தை நிறுவியது பாவோடாய்.

இந்த நிலைக்குதான் வெளிநாட்டிலிருந்து உலக அரசாங்கம் வியட்நாம் மக்களைத் தோஷபிறிது. இதுவரை பாவோடாயின் சொந்த விஷயமாக இருந்த 'வியட்நாம் சுதந்திரம்' இப்போது சர்வதேசியரீதியில் முடிவு செய்யப்படவேண்டியதாகிவிட்டது!

வியட்நாமில் இரண்டு அரசாங்கங்கள் உருவாகிவிட்டன; பாவோடாய் ஹோசிமின்; பாவோடாய். இதில் யாரைத் தேசத்தின்

தலைவரென்று உலக அரசாங்கங்கள் ஒத்தாகக் கொள்வது? இதில் எந்த அரசாங்கத்தையும் அங்கீகாரம் செய்வது. வெறும் மனித நியாயத்தைப் பொறுத்தது மாத்திரமல்ல. வல்லரசுகளின் ஏற்பட்டிருக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள், ஆதிக்கப் போட்டிகள் எல்லாம் இதில் பின்னப்படுகிறது.

இன்றைக்கு ஐரோப்பாவில் வல்லரசுகள் செய்யும் முடிவைப் பொறுத்துதான் உலகம் பூராவும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

அமெரிக்காவிற்கும் பிரிட்டனுக்கும் தங்கள் சொந்த வியாபார கொள்கைத்தோடு கூட, ஐரோப்பிய போரங்கத்தின் ரஷ்யாவுக்கு சமமாகப் போர்ட் ஆசியாவின் ஆதிக்கமும் கைவப்படுகிறது. சைனாவும் சிவப்பாக மாரிய பிறகு மீதியுள்ள நாடுகளைப்பற்றி அவர்கள் மிகுந்த கவலையோடு நடந்துகொள்ள வேண்டியவர்களாகிறார்கள்.

இதே வேகத்தில், உலக முழுமையிலும் மக்களின் ராஜ்யம் என்று முழங்குகொண்டு பாவனி வந்து சோவியத் யூனியன், சுதந்திரத்திற்காகப் போரிடும் ஹோசி மின்னை ஆதரிக்காமலிருக்க முடியாது.

ஆனால் அதே வேகத்தில் அமெரிக்கா, பிரிட்டன் வல்லரசுகளுக்கு ஹோசிமின் கோடியான எதிரி. வளர்ந்து வரும் கம்யூனிசம் என்காவது ஓரிடத்தில் நிறுத்தப்படவேண்டும். சைனாவில் சியாங் சர்க்கார் தோஷியடைந்த பிறகு இதன் அவசியம் இன்னும் அதிகமாகிவிட்டது. ஆகவேதான் ரஷ்யா வெளிப்படையாக ஹோசின் அரசை அங்கீகாரம் செய்தபிறகு பாவோடாய் சர்க்காரை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர், அமெரிக்கரும் பிரிட்டனும் ஆசியாவில் அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் பலனைவிட ஐரோப்பாவில் பிரான்ஸின் ராஜ்யத்தையே பெற இந்த 'அங்கீகார நாட்கள்' நடத்தப்பட்டிருக்கலாம். பிரான்ஸின் ஒருமுகமான ஒத்துழைப்பு அமெரிக்காவிற்கு ஐரோப்பிய பிரச்சனைகளில் கல்ல பலனை அளிக்கும்.

ஐக்கிய நாட்டுச் சபையின் பெரிய திட்டம் ஐந்தாம் அமெரிக்கா-ரஷ்யா, சீனா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், சீனாவும் கம்யூனிஸ்டானவுடன் எந்த

பிரச்சனையிலும் ரஷ்யாவும் சீனாவும் ஒரு பக்கமும் அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் ஒரு பக்கமும் நிற்கும் அந்த வேகங்களில் பிரான்ஸின் மதிப்பு அதிகம். ஆகவேதான் அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் அவசரம் அவசரமாக பாவோடாய் சர்க்காரை அங்கீகரித்திருக்கிறது என்று சொன்னால் மிளையாகாது.

இன்றையதினம் உலக வல்லரசுகள் கேர்திரான போர் முகாம்களில் நிற்கின்றன. ஹோவை காப்பாற்ற ரஷ்ய போர்த் தளவாடங்களும் பாவோடாயை ஆதரித்து அமெரிக்க சைன்யங்களும் வியட்நாமில் வந்திறங்கும். வியட்நாமின் உள் நாட்டு போர் புதிய ஒருவம் எடுத்தாலும் எடுக்கலாம். ஒரு சபயம் அடுத்த உலகப் போருக்கு இந்தோ சீனாவே முக்கிய காரணமாக மாறினாலும் மாறலாம்!

இந்தச் சூழ்நிலையில் நேரு சர்க்கார் என்ன செய்யப் போகிறது? காமென்வெல்த்தாக இருப்பதால் பிரிட்டன் வழியையின்பாறப்போகிறதா? அல்லது ஆசிய பக்களின் விடுதலை இயக்கங்களை ஹோசி போகிறது?

கிட்டத்தட்ட நம்மைப் போலவே கைத்து போன வாழ்க்கையிலிருந்து விடுபட்டு வெள்ளைப் பங்கியை வெளியேற்றும் கைக்காயத்தில் நடுபட்டுள்ள ஹோவை ஆதரித்தால்தான், முன்னாளில் பிரிட்டன் சிறைக் கம்பிகளை எண்ணியதற்கு ஏதாவது அர்த்தமுண்டு. நமக்கு அதிகாரம் கிடைக்கும்வரை ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகத் தோன்றிய ஐரோப்பிய வல்லரசுகள், இன்று வியட்நாமில் மக்களாட்சியைப் பூக்கச் செய்கின்றனர் என்று கூறினால் அது கபட மொழியே தவிர வேறல்ல.

ஹோசிமின்னுடைய போராட்டம் ஆசிய மக்களின் விடுதலை போராட்டம். உலக பக்களின் உரிமைப் போரில் ஒரு பகுதி இந்தோ சீனாவியா, பர்மாவியோ முதலிய நாடுகளில் நடக்கும் போராட்டங்களின் தொடர் அத்தியாயம். வியட்நாமின் முடிவு அதுவரை நாடுகள் அவ்வளவுக்கும் ஏற்படும் முடிவு. வல்லரசுகளின் ஆதிக்க வெறியும் அங்கீகரிக்கப்படும்—தகர்த்துக் கொள்ளப்படும்!

*

மனப்போர்

தில்லை வில்லாளன்

நர்ஸ் பாக்கியம்

அவள் அன்று அந்த கடிதத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டாள். அவள் எதிர்பார்க்காத நேரத்தில் எதிர் பாராத மூலையிலிருந்து அந்த சாகிதம் வந்திருந்தது. பாதை வழியே செல்லும்பொழுது பத்து 'பவுன் செயின்' ஒன்று கிடந்தால்கூட அவளுக்கு அந்த ஆனந்தம் வந்திருக்காது.....அந்த முக்காலணை அந்த சலட்டை என்ன வேலை செய்து விட்டது! அவள் கண்களிலே குறு குறுப்பை இழுத்து வந்து விட்டது. அவள் கண்ணங்களில் ஒரு கதகதப்புணர்ச்சியை பூசி விட்டது. அவளது உதடுகளில் அவளையுமறியாமல் சின்னஞ்சிறு குழந்தைச் சிரிப்பு! அவளது இதய அடிவானத்தில் இன்பத்தின் செந்நிறப் பட்டையெடுப்பு முழுக்க முழுக்க வெற்றையடைந்து விட்டது! அவள் வான வெளியிலே நடப்பது போல நடந்து கொண்டிருந்தாள். அவள் கால்கள் 'தத்தக்கிளித்தனம்' பண்ணி அவளது உள்ளம் என்ற எழுச்சுளின் எழுதி முடித்த களிப்புக் கூத்த என்ற புத்தகத்திற்கு 'முகவுரை' எழுதின. எந்த வேலையும் செய்ய விடாமல் அவள் மனம் கனவுத் திட்டங்களிட்டவண்ணமே இருந்தது.

கடிதங்கள் படிப்பது என்பதை ஒருநிலை—சிரித்து விளக்கிட முடியாதபடி மகப் பெரியதாக வளர்ந்து நிற்கும் இலக்கிய வேலை! சிலர்

விடுத்து எழுந்தவுடனேயே அந்த சாகரான் 'தில்ய தரிசனம் தாலா காதா' என்று எங்கிக்கொண்டிருப்பர். அவனது 'வரப்பிரசாதம்' கிடைக்காத நாளெல்லாம் சித்தநக் கலங்கிய பித்தரைப்போல் இருப்பர்.

ஆனால், அவளுக்கு அந்தக் கடிதம் வீட்டிலே கிடந்தது என்று வேலைக்காரி எடுத்துக் கொடுத்தது தான்.....! அவள் காலையிலே பாருத் துவ மனைக்குச் சென்று மாலைநிலை தான் திருப்பமுடியும். அப்பொழுது

'மனப்போர்' கற்பனையல்ல, எண்ணங்களின் விண்ணப்பம்..... இதயத் துடிப்பு.....ஏக்க ஒலி!

காதல்காரம். பாவம் என்ற பட்டையும் புண்ணியம் என்ற பட்டாளமும் மோதுகின்றன மடிவே இல்லாமல்!

கோலை, காவு, பொய், காமம்... பாவப் பட்டியல் நீளுகிறது. ஆனால் சலகம் செய்யத் துணுக்கிறது அதே பாவங்களை...! ஏன்...! என்ற கேள்விக்குறிதான் இத் தொடர் சத்தியம்!

அவளது வீட்டைப் பூட்டியேதான் ரோட்டுகிறாள் வேலைக்காரி தங்கம்மா.....அவள் சக்கரக்காரி—எங்காவது ஊரடிக்கப் போய்விடுவாள்! அஞ்சல்காரன் கதவிடுக்கு வழியாகப் போட்டிருக்கிறான். அவள் திறந்த பொழுதும் கவனிக்கவில்லை. மாலைநிலை வருப்பொழுது அவள் வாடிப்போன மல்லிகை சரமாகத் தான் வருவாள்! மாலைநிலை கிளம் புற பொழுது அன்று அலர்ந்து மணப்பார்ப்பும் புதுரோஜாவாகத்

தான் தோன்றுவாள். மாலைநிலை அவள் முகத்திலே எறிக்குக்கும் களைப்பு அவளது கண்களுக்குத் திரை கட்டி வேடிக்கை செய்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கிருட்டிண வேணி 'மார்க்' நிலையினால் முப்பத்தேழு ரூபாய் 'பார்க்க' பேனாவின் துணைகொண்டு நினைத்து நினைத்து நிறுத்தி நிறுத்தி முத்து முத்தாக எழுகியிருந்த அந்த அஞ்சலட்டைக் கண்களில் படாமல் இருக்குமா...தமயந்தியிடம் தூது சென்ற நளன் கற்றுக்கொண்ட மறைவு மந்திரமா இரவல் வாங்கி வந்துவிட்டது! இல்லை...ஆனால் நளனும், தமயந்தியும் நாயகன் நாயகியாக உள்ள நளவெண்பாவிலிருந்து கொஞ்சம் 'காப்பி'யடித்தா விட்டது என்பது மட்டும் மறுக்கவோ, மறைக்கவே முடியாத உண்மை! அங்கு நளனுக்கும் தமயந்திக்கும் நடுவில் தூது சென்று வந்த பெருமை உயிருள்ள அன்னத்தைச் சேரும். இந்த அஞ்சல் முத்திரையட்டை அந்த அன்னத்தின் அருந்தொண்டைதானே மேற்கொண்டு வந்து விட்டது! 'தூது நீ சொல்லி வாராய்' என்ற பாடிய ஒரு வாலிபனுக்கு பரிந்து கொண்டு பறந்த வந்து விட்டது!

அந்தக் கடிதத்தை ஒரு முறை பார்த்தாள்...மீண்டும் படித்தாள்...இப்படி பல முறை படித்துவிட்டாள்! இதை 'ஜாடைமாடை' யாகக் கவனித்த வேலைக்கார தங்கம்மாவுக்கு சிரிப்பு ஒரு புறம், சிந்தனை மற்றொருபுறம்...அவள் ஏதோவே செய்வது போல கடித்துக்கொண்டிருந்தது அலவியைக் கவனித்தாள் அவள் மீண்டும் மீண்டும் அந்த நான்கு வரிக்கடிதத்தைப் படி

தப்பார்த்து சிரித்தாள் இலே...பிறகு பலமாக...கடைசியில்...
பக்க உரக்க! அப்பொழுது நான்...
நான் தங்கப்மா கவனித்திருக்கி...
என்ற உண்மை புலப்பட்டது.
அவள் முகவானத்தில் நாணவெண்...
மகங்களும், அச்ச கருமேகங்களும்...
வந்து பரவின!

அந்தக் கயதத்தில் அப்படி...
என்னதான் எழுதியிருந்தது...யார்...
எழுதியிருந்தார்கள்? அவளை அப்...
படி ஆட்டி வைக்கக் காரணந்தான்...
என்ன?

பாக்கியம்.....என்றால் இப்...
பொழுது திருச்சியிலே உள்ள...
பெரியமனிதர்களுக்கு, அதே நேரத்...
தில் 'எழை எளிகளுக்கு' நன்றி...
தெரியும். ஆம் சாதாரண பாக்கி...
யில்ல, பலர் வாழ்விலே பாக்கியத்...
தப் பாய்ச்சுவந்த 'நர்ஸ்' பாக்கி...
யம்! மருத்துவமாத்.....வைத்திய...
விதா...சிகிச்சை செய்ய வந்த...
நர்ஸ்...பிரசவ வேகனை அகற்ற...
ந்த பிாட்டி...பிணிபோக்க பணி...
பற்றும் பெண்ணானது! மாத்திரை...
அத்திரைன்னு ஊரை எமாத்திரே...
...என்னடி பிதைத்திரே.....ஆமாம்,
அவன் போய்ட்டான் வைகுண்ட...
ரத்திரை.....என்று சொல் பேச...
வண்டிய வைத்திய 'வள்ளல்' பார்...
யையில் அவள் சேர்க்கப்படவேண்...
யவன் அல்லவே, அல்ல! அவள்...
தவிக்கு வந்த விட்டாளென்றால்...
தப்பி பிணியாளானும் தான்...
பிதைத்து எழுந்து விட்டதாகக் கூட...
ரணணி விடுவான். அவள் பிணி...
ளர்களிடம் உதிர்க்கும் கனி...
மொழிகள், கற்கண்டுச் சொற்கள்,
சக்கரை வார்த்தைகள், தேன்...
முத்துக் கோவைகள்.....'டாக்...
பர்ன்' மருந்தைவிட, உடலிலே ஏற்...
பும் ஊசிச் சிகிச்சையைவிட வெற்றி...
பும் மூலிகைகள்! அவளது...
குளிர்ந்த பார்வையினால் குணம்...
பற்றோர் கோடானுக்காடி...அவ...
ளது இன்ப நோக்கால் வலியை...
பறந்து சிரித்துச் சிரித்து பிணி...
யெழுத்தவர் எவ்வளவோ பேர்...
அன்புத்தடவலில், தாய்மைத் தொடு...
தலில் நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற...
செல்வம் என்ற பொன் மொழியைப்...
படித்துக் கொண்டவர் எண்ணி...
லடங்கார்! பாக்கியம் வந்துவிட்டால்...
தங்கள் முன்சென்ம தவத்தினால்...
விளந்த பாக்கியம் என்றே கருது...
வர்!

தூய வெண்மை நிற ஆடையில்...
அவள் தோன்றும் போது புராணக்...
காரராக இருந்தால் 'வெள்ளைக்கலை...
யுடுத்தி, வெண்தாமரை பூவிலிருப்...
பாள்...' என்று பாடவே ஆய்ந்தித்து...
விடுவர்.

அவள் நல்ல கருப்பு.....ஆனால்...
அந்த நிறத்தினால்தான் அவள்...
அழகு அதிகமாகிறது எனலாம்.
கருப்பு நிறத்திலுள், 'கலை' யுள்ள...
முகம், மாந்தரை பயக்கும் மருண்ட...
பார்வையை அடிக்கடி வீசும் கண்...
கள், ஒளியுள்ள நெற்றி, முத்தத்...
தடாகத்தின் முதற்படிகளான கண்...
னங்கள்.....சேர்ந்த விட்டதால்...
அவள் அழகு 'தேவதை' கொள்ளை...
அழகு.....அங்கே திரண்டு...
உருண்டு வந்து விட்டது என்று...
கூறுவர் அவளைப் பார்த்து மயங்கி...
நின்ற சில வாலிபர்கள்! கருங்கச்...
சொன்னால் அவள் அழகானவள்...
அல்ல என்றமட்டு யாராலும் கூற...
முடியாது!

அழகு இலக்கணமில்லாத இலக்...
கியம்! இலக்கியங்கண்டு ஆலக்கணம்...
என்றே வேண்டிய நிலைமை.....இது...
அனுபவ உண்மை! ஆங்கில மொழி...
தான் அழகு! என்? ஆங்கில...
மொழிக்கு அறுதிட்டு உறுதியா...
கக் கட்டும வராபுகளடங்கிய ஆலக்...
கண தூய இல்லை. இப்பொழுது...
இருப்பதாகக் காட்டினாலும் ஒவ்...
வொரு விதிக் ஓசாத விதிவிலக்...
குகள்.....இப்படி விதியிருந்தாலும்...
பழக்கத்தில் இப்படி இருக்கிறது...
என்ற இழுப்பு மழுப்பல்கள்! அப்...
படித்தான் அழகுக்கு இலக்கணம்...
இல்லை.

அழகுக்கு பொருளெழுந்தாத...
எழுத முடியாத 'அக்ஷரீ' தான்...
உண்டு! அழகு என்று எழுதிப்பொரு...
ளெழுத வேண்டிய இடத்தில் அவ...
ரவர் விருப்பம் போல எழுதிக்...
கொள்க.....என்ற குறிப்புமட்டு...
எழுதியிருக்கவேண்டும் அந்தப் புரி...
யாத பதங்களுக்கு பொருள் கூறி...
புரியவைக்கும் புத்தகத்தில்!

திருமாலுக்கு 'அஷ்டோத்ர திரு...
நாமம்' என்று பாடுவர்.....பாதவா,
கேசவா, கோவிந்தா, கோபாலா,
ஆதிமூலமே, ஆபத்பாந்தவா, அளாத...
ரட்சகா, அச்சதா.....அப்படி, இப்...
படியென்று நூற்று எட்டுப்பெயர்...
களையும் கொட்டியளப்பார்! அது...
போலவே அழகு எதுவென்று

ஆளுக்கொரு 'அஷ்டோத்ர நாம...
தேதித்திரம்! பாடலாம்...ஆல்யோ?

இவள் அழகி...இவள் அகோரம்...
என்று கூறும் திடீர் முடிவுக்காரர்கள்...
எப்பொழுதும் எமாத்திடுவார்கள்!
அவர்கள் நீதிபதிகளாக இருக்கவே...
முடியாதவர்கள்.....கூடாதவர்கள்!
இவள் கூந்தலழகி இவள் பல்லழகி...
இவள் நிறத்தால் வண்பட்டையவள்,
இவள் நடையால் சிறப்புற்றாள்.....
என்று கூறுபவர் நடுநிலை வகித்த...
நல்ல தீர்ப்பு தாத் தகுதியுடையவர்...
கள். அழகு ஒரு அழகான வர்ணச்...
சிலை.....அதில் அமைப்பு சரிபாக...
இருக்கலாம், வர்ணச் சேர்க்கை சரி...
யில்லாமலிருக்கலாம்! ஆகவே சிலை...
சிறப்பிழந்தது என்று சொல்லி...
விடக்கூடாது! வர்ணச் சேர்க்கை...
வேறாக இருந்தால்.....என்றும் கூற...
வேண்டும்

அழகு தனிப்பட்ட மனிதப்...
பிறனிகளுக்குரிய பொது சொத்தல்ல...
.....அது உலகத்துப் பொருள்கள்...
அக்கனையும் உரிய ஒரு பிறப்...
புரிமை! உயிருள்ள பொருள்களுக்கு...
மட்டுமல்ல, உயிரற்ற கற்களிடத்துக்...
கூட அது இருக்கும்! அழகு ஒரு...
பொதுவுடைமை வாதி.....எல்லா...
இடத்திலும் இருக்கும்! மனிதனிடம்...
உள்ள இயற்கை சாதிகளாகிய ஆண்,
பெண் என்ற இரு கூட்டத்தில...
பெண்களிடம் மட்டுமே இது...
அடைக்கலம் புகுந்துவிட்டதாகக்...
கூறுகிறார்கள்கிணக்கிறார்கள்...
.....இது தவறு, திருத்திக்கொள்ள...
வேண்டியது! மாண்புடார்க்கிறோம்.
அழகு என்று வாழ்த்துகிறோம்.
மாநிலப் பார்க்கிறோம். அழகாக...
இருக்கிறது என்று கூத்தாடுகிறோம்.
மாந்தனிரைப்பார்க்கிறோம். மகிழ்ச்சி...
கொள்கிறோம். தென்றலிலே இன்...
புறுகிறோம். கடலையைக் கண்டும்,
நீல வானப் பார்த்தும், ஒநிம் அருவி...
யினை நோக்கியும்,.....அகம் குளிர்...
கிறோம். ஏன்? சிலவற்றை இவை...
இப்படியிருந்தால் கன்றாக இருக்கும்...
என்று எண்ணுகிறோம். அது 'இடு...
குறி' எண்ணமோ, காரணத்தோடு...
கூடியகோ நாம் அறியோம். அந்தப்...
பொருள் அப்படி அமைந்துவிட்...
டால் அழகு என்று தீர்ப்பளிக்...
கிறோம்.

அழகு ஒரு இன்பக் கனவு.....
அது ஆளுக்கொரு விதமாக அமை...
கிறது!

(12-ம் பக்கம் பார்க்க)

மாடர்ன் கீபேப்பிள்

வானொலி

இப்பொழுது
தென்னாடுங்கும்
வெற்றிகரமாக
நடைபெறுகிறது

தொடரக்கூடிய
எல்லா R.L.ங்கள்

சுமார்